

Europeiska unionens officiella tidning

C 398

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

22 december 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

REKOMMENDATIONER

Rådet

2012/C 398/01

Rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande .....

1

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2012/C 398/02

Meddelande från kommissionen om ändring av bilagan till kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring ⁽¹⁾ .....

6

SV

Pris:
3 EUR

(¹) Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2012/C 398/03	Meddelande till de personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i rådets beslut 2010/413/Gusp, ändrat genom rådets beslut 2012/829/Gusp, och i rådets förordning (EU) nr 267/2012, som genomförs genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1264/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran	8
---------------	--	---

Europeiska kommissionen

2012/C 398/04	Eurons växelkurs	9
2012/C 398/05	Kommissionens beslut av den 12 juni 2012 om statligt stöd nr SA.21918 (C 17/07) (f.d. NN 17/07) som Frankrike har genomfört Reglerade eltariffer i Frankrike [delgivet med nr C(2012) 2559] (!)	10

V Yttranden

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDEN

Europeiska kommissionen

2012/C 398/06	Inbjudan att lämna projektförslag EAC/S01/13 – Programmet Ung och aktiv i Europa/Aktiv ungdom 2007–2013	31
---------------	---	----

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2012/C 398/07	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6788 – Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande (!)	35
2012/C 398/08	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6777 – Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande (!)	36

(!) Text av betydelse för EES

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 20 december 2012

om validering av icke-formellt och informellt lärande

(2012/C 398/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 165 och 166,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Validering av läranderesultat, det vill säga kunskap, färdigheter och kompetens, som erhållits genom icke-formellt och informellt lärande kan spela en viktig roll för att förbättra anställbarheten och rörligheten samt öka motivationen till livslångt lärande, särskilt för socioekonomiskt missgynnade och lågkvalificerade.
- (2) Vid en tidpunkt när Europeiska unionen måste hantera en svår ekonomisk kris som har lett till en ökad arbetslöshet, särskilt bland ungdomar, och i ett läge med en åldrande befolkning, kan validering av relevanta kunskaper, färdigheter och kompetenser på ett ännu värdefullare sätt bidra till att förbättra arbetsmarknadens funktion, främja rörligheten och förbättra konkurrenskraften och den ekonomiska tillväxten.
- (3) Arbetsgivarorganisationer, enskilda arbetsgivare, fackföreningar, industri-, handels- och hantverksskammare, nationella organ som befattar sig med erkännandet av yrkeskvalifikationer och bedömning och certifiering av

läranderesultat, arbetsförmedlingar, ungdomsorganisationer, ungdomsledare, utbildningsanordnare samt organisationer i det civila samhället är samtliga väsentliga aktörer som har en viktig uppgift när det gäller att möjliggöra icke-formellt och informellt lärande och eventuella påföljande valideringsprocesser.

- (4) Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla uppmanar till utveckling av kunskap, färdigheter och kompetens för att uppnå ekonomisk tillväxt och främja sysselsättning. I de tillhörande flaggskeppsinitiativen *Unga på väg* och *En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen* betonas att det råder behov av mer flexibla utbildningsbanor som kan förenkla inträdet och framstegen på arbetsmarknaden, underlätta övergången mellan arbete och lärande och främja validering av icke-formellt och informellt lärande.
- (5) I rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020) ⁽¹⁾ noteras att livslångt lärande bör betraktas som en grundläggande princip för hela ramen, som är avsedd att omfatta lärande i alla sammanhang, oavsett om det är formellt, icke-formellt eller informellt.
- (6) I *En EU-strategi för ungdomar – Satsa på ungdomars egna möjligheter: en förnyad öppen samordning för ungdomsfrågor* från 2009 uppmanas till bättre erkännande av färdigheter som ungdomar förvärvat via icke-formellt lärande och betonas behovet av att till fullo utnyttja de verktyg som inrättats på EU-nivå för validering av kunskap,

⁽¹⁾ EUT C 119, 28.5.2009, s. 2.

färdigheter och kompetens samt erkännande av kvalifikationer. Strategin fick stöd i rådets resolution av den 27 november 2009 om förnyade ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet (2010–2018) ⁽¹⁾.

- (7) I Bryggekommunikén från december 2010 deklarerade de europeiska ministrarna för yrkesinriktad utbildning, arbetsmarknadens parter på europeisk nivå och Europeiska kommissionen att de deltagande länderna senast 2015 bör utarbeta nationella förfaranden för erkännande och validering av icke-formellt och informellt lärande, vid behov med stöd av nationella referensramar för kvalifikationer.
- (8) I kommunikén från konferensen för ministrar med ansvar för högre utbildning, som hölls i Leuven och Louvain-la-Neuve den 28–29 april 2009, betonas det att en framgångsrik politik för livslångt lärande bör innehålla grundläggande principer och förfaranden för erkännande av föregående lärande på grundval av läranderesultat, och i rådets slutsatser av den 28 november 2011 om moderniseringen av den högre utbildningen ⁽²⁾ uppmanas medlemsstaterna att utarbeta tydliga vägar för övergång till högre utbildning från yrkesinriktad och annan utbildning samt mekanismer för erkännande av föregående lärande och erfarenheter som förvärvats utanför den formella utbildningen.
- (9) I rådets resolution av den 28 november 2011 om en förnyad europeisk agenda för vuxenlärande ⁽³⁾ fastställs som en av prioriteringarna för åren 2012–2014 inrättandet av fullt fungerande system för godkännande av icke-formellt och informellt lärande och främjandet av deras användning av vuxna i alla åldrar och på alla kvalifikationsnivåer liksom av företag och andra organisationer.
- (10) I rådets resolution av den 19 december 2002 om främjande av ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning ⁽⁴⁾ och i Köpenhamnsförklaringen av den 30 november 2002 efterlyses utarbetandet av en rad gemensamma principer för validering av icke-formellt och informellt lärande.
- (11) I slutsatserna av den 18 maj 2004 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, uttrycktes stöd för gemensamma europeiska principer för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande.
- (12) En europeisk inventering om validering av icke-formellt och informellt lärande med aktuell information om rådande valideringspraxis i länderna i Europa har offentliggjorts regelbundet sedan 2004 medan europeiska

riktlinjer för validering av icke-formellt och informellt lärande offentliggjordes 2009.

- (13) Genom Europaparlamentets och rådets beslut av den 15 december 2004 om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) ⁽⁵⁾ inrättades Europass, en europeisk portfölj som medborgare kan använda för att på ett bättre sätt kommunicera, registrera och presentera sina färdigheter och kvalifikationer i hela Europa.
- (14) I resolutionen av den 18 maj 2006 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om erkännande av värdet av icke-formellt och informellt lärande på ungdomsområdet ⁽⁶⁾ uppmanas medlemsstaterna att göra det möjligt att identifiera de kompetenser som förvärvats genom icke-formellt och informellt lärande med syftet att de ska erkännas på arbetsmarknaden.
- (15) Youthpass skapades som ett verktyg för öppenhet för deltagare i projekt som finansieras av programmet Aktiv ungdom, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG ⁽⁷⁾.
- (16) I Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande ⁽⁸⁾ uppmanas medlemsstaterna att koppla sina nationella kvalifikationssystem till den europeiska referensramen för kvalifikationer och att främja validering av icke-formellt och informellt lärande i enlighet med de gemensamma europeiska principer som man enades om i maj 2004.
- (17) I det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter (ECTS), som inrättades 1989 inom ramen för Erasmusprogrammet, ges meritpoäng till formellt lärande med ledning av läranderesultat och arbetsbörda, och det görs också lättare för högskolorna att ge meritpoäng på grundval av läranderesultat i samband med icke-formellt och informellt lärande.
- (18) I Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning ⁽⁹⁾ anges att den ramen bör stödja genomförandet av de gemensamma europeiska principerna för identifikation och validering av icke-formellt och informellt lärande, förbättra de inbördes förhållandena mellan utbildning, yrkesutbildning och sysselsättning samt bygga broar mellan formellt och informellt lärande.

⁽¹⁾ EUT C 311, 19.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 372, 20.12.2011, s. 36.

⁽³⁾ EUT C 372, 20.12.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 13, 18.1.2003, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT C 168, 20.7.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 30.

⁽⁸⁾ EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 155, 8.7.2009, s. 1.

- (19) Genom Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 ⁽¹⁾ inrättades det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (Ecvet) avsett för överföring, erkännande och ackumulering av enskildas läranderesultat som uppnåtts i formella, och där det är lämpligt, i icke-formella och informella sammanhang.
- (20) Av samråden i form av en undersökning på nätet, diskussioner inom relevanta beslutsfattande organ samt olika insatser för att lära av varandra med deltagande av arbetsmarknadens parter har det framgått att det finns en bred samstämmighet om vikten av att synliggöra den kunskap, de färdigheter och den kompetens som förvärvats genom livs- och arbetserfarenhet och stort stöd till ett unionsinitiativ för att främja valideringspolitik och valideringspraxis i medlemsstaterna.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. MEDLEMSSTATERNA BÖR, I SYFTE ATT GE ENSKILDA MÖJLIGHET ATT BEVISA VAD DE HAR LÄRT SIG UTANFÖR DEN FORMELLA UTBILDNINGEN – INBEGRIPET GENOM ERFARENHETER AV RÖRLIGHET – OCH ATT UTNYTTJA DETTA FÖR SINA KARRIÄRER OCH SITT FRAMTIDA LÄRANDE, MED VEDERBÖRLIG HÄNSYN TILL SUBSIDIARITETSPRINCIPEN GÖRA FÖLJANDE:

1) Senast 2018, i enlighet med nationella omständigheter och särdrag, och som de finner lämpligt, ha inrättat arrangemang för validering av icke-formellt och informellt lärande som gör det möjligt för enskilda att

- få kunskap, färdigheter och kompetens som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande validerade, i tillämpliga fall inklusive genom öppna utbildningsresurser,
- erhålla en fullständig kvalifikation eller, i tillämpliga fall, en partiell kvalifikation på grundval av det validerade icke-formella och informella lärandet utan att detta påverkar annan tillämplig unionslagstiftning, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽²⁾.

Medlemsstaterna får prioritera vissa områden och/eller sektorer inom sina valideringsarrangemang i enlighet med sina behov.

2) Vid behov inkludera följande inslag i arrangemang för validering av icke-formellt och informellt lärande, samtidigt som varje individ har möjlighet att utnyttja dessa, antingen var för sig eller tillsammans, i enlighet med sina behov:

- IDENTIFIERING av enskildas läranderesultat som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande.
- DOKUMENTATION av enskildas läranderesultat som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande.

- BEDÖMNING av enskildas läranderesultat som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande.
- CERTIFIERING av resultaten av bedömningen av en individs läranderesultat som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande i form av intyg, meritpoäng som leder till en kvalifikation eller på annat lämpligt sätt.

3) När så är lämpligt tillämpa följande principer på arrangemang för validering av icke-formellt och informellt lärande, alltmedan man beaktar nationella, regionala och/eller lokala samt sektors specifika behov och särdrag:

- Valideringsarrangemangen kopplas till de nationella referensramarna för kvalifikationer och överensstämmer med den europeiska referensramen för kvalifikationer.
- Enskilda och organisationer har tillgång till information och vägledning om möjligheter till validering.
- Valideringssystemet riktas särskilt mot missgynnade grupper, däribland enskilda som är arbetslösa och de som riskerar arbetslöshet, eftersom validering kan öka deras deltagande i livslångt lärande och tillträde till arbetsmarknaden.
- Enskilda som är arbetslösa eller riskerar att bli det får, i enlighet med nationell lagstiftning och nationella särdrag, möjlighet att få sina kunskaper och färdigheter och sin kompetens granskade inom en skälig tidsperiod, helst inom sex månader efter att ett behov har identifierats.
- Valideringen av icke-formellt och informellt lärande stöds av lämplig vägledning och rådgivning och är lätt-tillgänglig.
- Det finns tydliga åtgärder för kvalitetssäkring som följer befintliga kvalitetssäkringsramar och stöder pålitliga, giltiga och trovärdiga bedömningsmetoder och bedömningsverktyg.
- Den personal som arbetar med valideringsprocessen i alla relevanta sektorer får möjlighet att utveckla sin yrkeskompetens.
- De kvalifikationer eller, i tillämpliga fall, partiella kvalifikationer som erhålls genom validering av icke-formellt och informellt lärande följer överenskomna standarder som antingen är desamma som eller motsvarar standarderna i kvalifikationer som erhålls i formella utbildningsprogram.
- Användning av unionens verktyg för öppenhet, såsom Europass-ramen och Youthpass, främjas i syfte att underlätta dokumentationen av läranderesultat.

⁽¹⁾ EUT C 155, 8.7.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- j) Synergieffekter säkerställs mellan valideringsarrangemangen och meritpoängssystem inom formella utbildningssystem, såsom ECTS och Ecvet.
- 4) Främja alla relevanta intressenters deltagande i utveckling och genomförande av de inslag och principer som avses i punkterna 1–4; intressenterna är bland andra arbetsgivare, fackföreningar, industri-, handels- och hantverkskammare, nationella organ som befattar sig med erkännandet av yrkeskvalifikationer, arbetsförmedlingar, ungdomsorganisationer, ungdomsledare, utbildningsanordnare samt organisationer i det civila samhället.

För att främja deltagande i detta förfarande bör

- a) arbetsgivare, ungdomsorganisationer och organisationer i det civila samhället främja och underlätta kartläggning och dokumenteringen av läranderesultat som förvärvats genom arbete eller ideell verksamhet, med användning av relevanta unionsverktyg för tydlighet såsom verktygen i Europass-ramen och Youthpass,
- b) utbildningsanordnare underlätta tillträdet till formell utbildning på grundval av läranderesultat som förvärvats i icke-formella och informella miljöer, och där det är lämpligt och möjligt, bevilja undantag och/eller meritpoäng för relevanta läranderesultat som förvärvats inom sådana miljöer,
- 5) Främja samordning av valideringsarrangemang mellan intressenter inom sektorerna för utbildning, sysselsättning och ungdom, samt mellan arrangemang inom andra relevanta policyområden.

2. MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN BÖR VIDTA FÖLJANDE ÅTGÄRDER:

- a) Följa upp denna rekommendation genom rådgivande gruppen för den europeiska referensramen för kvalifikationer, inrättad genom Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande ⁽¹⁾, eventuellt med deltagande av relevanta ungdomsorganisationer och företrädare för den ideella sektorn i gruppens kommande verksamhet.
- b) Rapportera om de framsteg som följer på antagandet av denna rekommendation i kommande gemensamma rapporter från rådet och kommissionen enligt den strategiska ramen "Utbildning 2020" och i Europeiska unionens framtida gemensamma ungdomsrapporter enligt den förnyade ramen för europeiskt samarbete på ungdomsområdet.

- c) Stödja genomförandet av denna rekommendation genom att använda sakkunskapen hos unionens organ, i synnerhet Cedefop, och genom rapportering om läget vad gäller validering av icke-formellt och informellt lärande i den årliga rapporten om utarbetandet av nationella referensramar för kvalifikationer.

3. KOMMISSIONEN BÖR VIDTA FÖLJANDE ÅTGÄRDER:

- a) Stödja medlemsstaterna och de berörda parterna genom att
- underlätta effektivt lärande av varandra samt utbyten av erfarenheter och god praxis,
  - regelbundet se över de europeiska riktlinjerna för validering av icke-formellt och informellt lärande, i fullt samråd med medlemsstaterna,
  - regelbundet se över den europeiska inventeringen om validering av icke-formellt och informellt lärande i samarbete med medlemsstaterna.
- b) Före 2018 överväga att, i samråd med medlemsstaterna såsom anges i beslut nr 2241/2004/EG, ytterligare utveckla instrument inom Europass-ramen som främjar tydligheten i hela unionen vad gäller validerade läranderesultat som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande.
- c) Se till att programmen för livslångt lärande och Aktiv ungdom och, utan att det påverkar förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram, de kommande europeiska programmen inom allmän och yrkesinriktad utbildning, ungdom och idrott och strukturfonderna i samarbete med medlemsstaterna stöder genomförandet av denna rekommendation.
- d) Bedöma och utvärdera, i samarbete med medlemsstaterna och efter att ha rådfrågat de berörda parterna, de insatser som vidtagits till följd av denna rekommendation och rapportera till rådet senast den 31 december 2019 om erfarenheterna och konsekvenserna för framtiden, vilket om nödvändigt kan inbegripa en översyn och revidering av denna rekommendation.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2012.

På rådets vägnar
E. FLOURENTZOU
Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.

BILAGA

DEFINITIONER

I denna rekommendation gäller följande definitioner:

- a) *formellt lärande*: lärande som äger rum i en organiserad och strukturerad miljö, särskilt avsedd för lärande, och leder vanligtvis till en kvalifikation, för det mesta i form av ett intyg eller utbildningsbevis; detta omfattar systemen för allmän utbildning, grundläggande yrkesutbildning och högre utbildning.
- b) *icke-formellt lärande*: lärande som äger rum genom planerad verksamhet (vad gäller mål och tid för lärande), där det finns visst stöd till lärandet (till exempel kontakt mellan elev och lärare); det kan röra sig om program för att förmedla arbetsrelaterade färdigheter, läs- och skrivkunskap för vuxna eller grundläggande utbildning för personer som lämnat skolan i förtid; mycket vanliga fall av icke-formellt lärande är fortbildning på arbetsplatsen, genom vilket företag uppdaterar och höjer sina anställdas färdigheter, till exempel IKT-färdigheter, strukturerat lärande på nätet (till exempel genom att använda öppna utbildningsresurser) och kurser som det civila samhällets organisationer anordnar för sina medlemmar, för särskilda målgrupper eller för allmänheten.
- c) *informellt lärande*: lärande till följd av daglig verksamhet i samband med arbete, familj eller fritid och som inte är organiserat eller strukturerat vad gäller mål, tid eller lärandestöd; det kan vara oavsiktligt ur inlärares perspektiv; exempel på läranderesultat via informellt lärande är färdigheter som förvärvats genom livs- och arbetserfarenhet, projektledarfärdigheter eller IKT-färdigheter som förvärvats i arbetet, språkkunskaper eller interkulturella färdigheter som förvärvats under vistelser i andra länder, IKT-färdigheter som förvärvats utanför arbetet, färdigheter som förvärvats genom ideell verksamhet, kulturaktiviteter, idrott, ungdomsverksamhet eller under verksamhet i hemmet (till exempel vård av barn).
- d) *öppna utbildningsresurser*: digitalt material som fritt och öppet erbjuds utbildare, studenter och personer som bedriver självstudier för användning och återanvändning i undervisning, lärande och forskning; de innefattar innehåll, programvaruverktyg för att utveckla, använda och distribuera innehåll, och resurser för genomförande såsom öppna licenser; öppna utbildningsresurser avser också ackumulerade digitala tillgångar som kan anpassas och som är till nytta utan att andra hindras från att använda dem.
- e) *kompetenskartläggning*: ett förfarande som syftar till att identifiera och analysera en individs kunskaper, färdigheter och kompetenser, inklusive lämplighet och motivation, för att fastställa en karriärplan och/eller en omskolnings- eller utbildningsplan; syftet med en kompetenskartläggning är att hjälpa individer att analysera sin karriärbakgrund, att bedöma sin ställning på arbetsmarknaden och planera en karriärväg, eller i vissa fall förbereda för validering av icke-formella eller informella läranderesultat.
- f) *kvalifikation*: ett formellt resultat av en bedömnings- och valideringsprocess som ges när ett behörigt organ fastställer att en person har uppnått läranderesultat till en viss standard.
- g) *läranderesultat*: ett sätt att uttrycka vad en inlärare vet, förstår och kan göra efter att ha avslutat en lärandeprocess, och som definieras som kunskaper, färdigheter och kompetenser.
- h) *nationell referensram för kvalifikationer*: ett instrument för att klassificera kvalifikationer i förhållande till en rad kriterier för angivna lärandenivåer som uppnåtts, vars syfte är att integrera och samordna undersystem för nationella kvalifikationsbevis och förbättra tydligheten, tillgängligheten, progressionen och kvaliteten i kvalifikationerna i förhållande till arbetsmarknaden och till det civila samhället.
- i) *validering*: en process där ett behörigt organ bekräftar att en person har uppnått läranderesultat som mätts mot en relevant standard och som består av fyra etapper:
1. IDENTIFIERING, under ett samtal, av individens särskilda erfarenheter
  2. DOKUMENTATION för att synliggöra individens erfarenheter,
  3. formell BEDÖMNING av dessa erfarenheter, samt
  4. CERTIFIERING av resultaten av bedömningen som kan leda till en full eller partiell kvalifikation.
- j) *erkännande av tidigare inläring*: validering av läranderesultat, antingen från formell utbildning eller icke-formellt eller informellt lärande, som erhållits innan validering begärs.

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Meddelande från kommissionen om ändring av bilagan till kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 398/02)

I. INLEDNING

(1) I punkt 13 i det nya meddelandet från kommissionen till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring⁽¹⁾ (nedan kallat *meddelandet*) föreskrivs det att statliga försäkringsgivare⁽²⁾ som har vissa fördelar jämfört med privata kreditförsäkringsgivare inte ska kunna tillhandahålla kortfristig exportkreditförsäkring för marknadsmässiga risker. Med marknadsmässiga risker avses enligt punkt 9 kommersiella och politiska risker med en maximal riskperiod på under två år, som omfattar offentliga och icke-offentliga köpare i de länder som förtecknas i bilagan till meddelandet.

(2) Till följd av den svåra situationen i Grekland kunde man under 2011 konstatera att försäkrings- eller återförsäkringskapacitet inte var tillräcklig när det gäller export till Grekland. Detta ledde till att kommissionen ändrade meddelandet från kommissionen till medlemsstaterna i enlighet med artikel 93.1 i EG-fördraget avseende tillämpningen av artikel 92 och 93 i fördraget på kortfristig exportkreditförsäkring⁽³⁾, som var i kraft vid den tidpunkten, genom att tillfälligt stryka Grekland från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker. Denna ändring upphör att gälla den 31 december 2012. Följaktligen skulle Grekland från och med den 1 januari 2013 i princip betraktas som ett land med marknadsmässiga risker, eftersom alla EU-medlemsstaterna ingår i förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan till det nya meddelandet, som träder i kraft den 1 januari 2013.

(3) Avsnitt 5.2 i meddelandet, som föreskriver ett särskilt förfarande för eventuell ändring av förteckningen över länder med marknadsmässiga risker, är dock tillämplig från och med dagen för antagandet av meddelandet, dvs. den 6 december 2012. Med tanke på den svåra situationen i Grekland har kommissionen beslutat att använda detta förfarande för att fastställa om det nuvarande marknadssituationen tillåter att strykningen av Grekland från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker tillåts att upphöra 2013, eller om en förlängning är nödvändig.

II. BEDÖMNING

(4) I samband med fastställandet av om bristen på tillräcklig privat kapacitet för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker motiverar att den tillfälliga strykningen av Grekland från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker förlängs har kommissionen samrått med och sökt information från medlemsstaterna, privata kreditförsäkringsgivare och andra berörda parter. Kommissionen offentliggjorde den 6 november 2012 en begäran om information om tillgången till kortfristig exportkreditförsäkring för export till Grekland⁽⁴⁾. Svarsfristen löpte ut den 23 november 2012. Tjugofem svar inkom från medlemsstater, privata försäkringsgivare och exportörer.

(5) Den information som lämnats till kommissionen visar tydligt att den privata exportkreditförsäkringskapacitet för Grekland fortfarande är otillräcklig och att ingen ny kapacitet väntas bli tillgänglig inom en nära framtid. Den totala försäkrade omsättningen för grekiska risker har minskat

⁽¹⁾ EUT C 392, 19.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Med *statlig försäkringsgivare* avses ett företag eller annan organisation som tillhandahåller exportkreditförsäkring med stöd av, eller på uppdrag av, en medlemsstat eller en medlemsstat som tillhandahåller exportkreditförsäkring.

⁽³⁾ EUT C 117, 21.4.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2012_export_greece/index_en.html

avsevärt under 2011 och 2012. Nya kreditförsäkringsgränser för grekiska risker finns knappast tillgängliga, och de befintliga gränserna har sänkts eller dragits tillbaka. Samtidigt har statliga försäkringsgivare registrerat stigande efterfrågan på kreditförsäkring för export till Grekland till följd av bristen på privata försäkringar.

- (6) Sedan kommissionen i april 2012 ⁽⁵⁾ beslutade att Grekland tillfälligt skulle strykas från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker har den privata kapaciteten begränsats ytterligare. Ingen av de parter som lämnat information anser att tillräcklig privat kapacitet kommer att bli tillgänglig under 2013. Kommissionens analys i det beslutet av bristen på tillräcklig privat exportkreditförsäkringskapacitet för Grekland gäller fortfarande.
- (7) De ekonomiska utsikterna för Grekland har kontinuerligt reviderats nedåt sedan i april. Enligt *European Economic Forecast — Autumn 2012* befinner sig den grekiska ekonomin fortfarande i en djup recession. Nedgången i den ekonomiska tillväxten förväntas fortsätta in på 2013 ⁽⁶⁾. Det allt sämre ekonomiska läget återspeglas i betygen för statsrisk ⁽⁷⁾. Konsekvenserna för det grekiska näringslivet är allvarliga och företagets insolvens betydande ⁽⁸⁾. Denna situation förväntas fortsätta under 2013.
- (8) Av dessa anledningar och på grundval av den information som inkommit har kommissionen fastställt att det saknas tillräcklig privat kapacitet för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker och beslutat att förlänga strykningen av Grekland från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker.

III. ÄNDRING AV MEDDELANDET

- (9) Följande ändringar av kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring kommer att tillämpas från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2013:

— Bilagan ska ersättas med följande:

”Förteckning över länder med marknadsmässiga risker

Alla medlemsstater utom Grekland

Australien

Kanada

Island

Japan

Nya Zeeland

Norge

Schweiz

Förenta staterna”

⁽⁵⁾ Se fotnot 3.

⁽⁶⁾ Europeiska kommissionen, *European Economic Forecast — Autumn 2012*, *European Economy* 7/2012, s. 66.

⁽⁷⁾ T.ex. Moody's: C (en gäldenär har underlåtit att betala en eller flera av sina finansiella skyldigheter (med eller utan rating) när den förfallit till betalning), S&P: CCC, Fitch: CCC (en gäldenär är i nuläget sårbar och beroende av gynnsamma ekonomiska villkor för att kunna fullgöra sina åtaganden).

⁽⁸⁾ Företagens insolvens ökade med 30 % på årsbasis under 2010 och 2011 (Atradius uppdatering av landrisk, Grekland, 10 juli 2012) och förväntas öka ytterligare under 2012 och 2013 (Euler Hermes *Economic Outlook* nr 1186).

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

Meddelande till de personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i rådets beslut 2010/413/Gusp, ändrat genom rådets beslut 2012/829/Gusp, och i rådets förordning (EU) nr 267/2012, som genomförs genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1264/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran

(2012/C 398/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

Följande information lämnas för kännedom till de personer och enheter som anges i bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp, ändrat genom rådets beslut 2012/829/Gusp⁽¹⁾, och i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012, som genomförs genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1264/2012⁽²⁾ om restriktiva åtgärder mot Iran.

Europeiska unionens råd har beslutat att de personer och enheter som förtecknas i de ovannämnda bilagorna bör föras upp på förteckningen över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i beslut 2010/413/Gusp och i förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran. Skälen till att dessa personer och enheter ska föras upp på förteckningen framgår av de relevanta posterna i bilagorna i fråga.

De berörda personerna och enheterna uppmärksammas på möjligheten att vända sig till de behöriga myndigheter i medlemsstaten/medlemsstaterna i fråga som anges på webbplatserna i bilaga X till förordning (EU) nr 267/2012 med en ansökan om tillstånd att få använda frysta tillgångar för grundläggande behov eller särskilda betalningar (jfr artikel 26 i förordningen).

De berörda personerna och enheterna får till rådet inkomma med en ansökan, åtföljd av styrkande handlingar, om omprövning av beslutet att föra upp dem på den ovannämnda förteckningen. Ansökan ska sändas till följande adress:

Europeiska unionens råd
Generalsekretariatet
GD C – Samordning
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

De berörda personerna och enheterna uppmärksammas också på möjligheten att väcka talan mot rådets beslut vid Europeiska unionens tribunal i enlighet med villkoren i artiklarna 275 andra stycket och 263 fjärde och sjätte styckena i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁽¹⁾ EUT L 356, 22.12.2012, s. 71.

⁽²⁾ EUT L 356, 22.12.2012, s. 55.

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

21 december 2012

(2012/C 398/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,3209	AUD	australisk dollar	1,2662
JPY	japansk yen	110,99	CAD	kanadensisk dollar	1,3090
DKK	dansk krona	7,4612	HKD	Hongkongdollar	10,2371
GBP	pund sterling	0,81420	NZD	nyzeeländsk dollar	1,6029
SEK	svensk krona	8,5945	SGD	singaporiensk dollar	1,6126
CHF	schweizisk franc	1,2077	KRW	sydkoreansk won	1 421,45
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	11,3067
NOK	norsk krona	7,3155	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,2311
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,5370
CZK	tjeckisk koruna	25,189	IDR	indonesisk rupiah	12 758,09
HUF	ungersk forint	287,20	MYR	malaysisk ringgit	4,0430
LTL	litauisk litas	3,4528	PHP	filippinsk peso	54,300
LVL	lettisk lats	0,6964	RUB	rysk rubel	40,5950
PLN	polsk zloty	4,0645	THB	thailändsk baht	40,459
RON	rumänsk leu	4,4473	BRL	brasiliansk real	2,7360
TRY	turkisk lira	2,3709	MXN	mexikansk peso	17,0072
			INR	indisk rupie	72,7490

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 juni 2012

om statligt stöd nr SA.21918 (C 17/07) (f.d. NN 17/07) som Frankrike har genomfört Reglerade eltariffer i Frankrike

[delgivet med nr C(2012) 2559]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 398/05)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, särskilt artikel 108.2 första stycket ⁽¹⁾,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽²⁾ och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 13 juni 2007 underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget av "reglerade eltariffer" (nedan kallade *standardtariffer* och "reglerade, marknadsanpassade övergångstariffer" (nedan kallade *återkomsttariffer*), när det gäller tillämpningen av den gula och den gröna tariffen i dessa båda tariffer på icke-hushållskunder som inte är småföretag efter den 1 juli 2004. Regler och tariffer som gäller för hushållskunder och småföretag ("blåa" tariffer) omfattas inte av detta förfarande.
- (2) Kommissionens beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödåtgärden i fråga.
- (3) Kommissionen har mottagit synpunkter från berörda parter. Den har översänt dessa synpunkter till Frankrike som getts tillfälle att bemöta dem. Dess kommentarer mottogs i en skrivelse av den 31 januari 2008.

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive 108 i EUF-fördraget. Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artikel 87 respektive 88 i EG-fördraget. Genom EUF-fördraget infördes också vissa ändringar i terminologin, t.ex. ersattes "gemenskapen" med "unionen" och den "gemensamma marknaden" med den "inre marknaden" och "förstainstansrätten" med "tribunalen". I detta beslut används EUF-fördragets terminologi genomgående.

⁽²⁾ EUT C 164, 18.7.2007, s. 9 och EUT C 96, 25.4.2009, s. 18.

⁽³⁾ EUT C 164, 18.7.2007, s. 9.

- (4) Inom ramen för kommissionens granskning av åtgärderna i fråga har kommissionen tagit del av artikel 166 i lag nr 2008-776 av den 4 augusti 2008 ⁽⁴⁾, som trädde i kraft den 6 augusti 2008. Denna åtgärd ändrade artikel 30-1 i den ändrade lagen nr 2004-803 av den 9 augusti 2004 ⁽⁵⁾, där systemet med återkomsttariffer infördes.

- (5) Genom sin skrivelse av den 10 mars 2009 underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att utvidga det formella granskningsförfarandet ⁽⁶⁾ till systemet med återkomsttariffer som det fastställs genom artikel 166 i lag nr 2008-776. Kommissionen ansåg att systemet med återkomsttariffer i fråga om de gröna och gula tarifferna som det fastställs genom artikel 166 i lag nr 2008-776 utgjorde ännu ett statligt stöd som gynnar slutkonsumenter som inte är hushållskonsumenter eller småföretag, vilket också var fallet före ändringen.

- (6) Frankrike lämnade synpunkter på utvidgningen av förfarandet den 16 april 2009, och därefter kommentarer om tredje parter synpunkter den 21 oktober 2009.

- (7) Den 15 september 2009 informerade Frankrikes premiärminister de ansvariga kommissionsledamöterna för konkurrensfrågor och energi om vilka åtaganden som Frankrike var berett att göra i detta förfarande. De ansvariga kommissionsledamöterna svarade i en skrivelse samma dag.

- (8) Den 12 januari 2012 informerade Frankrikes premiärminister de ansvariga kommissionsledamöterna för konkurrensfrågor och energi om vilka ytterligare åtaganden som Frankrike var berett att göra i detta förfarande. De ansvariga kommissionsledamöterna svarade i en skrivelse samma dag.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

- (9) I detta avsnitt beskrivs den lagstiftning som gäller för de båda system med reglerade tariffer som detta förfarande handlar om, finansieringen av dem och utvecklingen av tarifferna jämfört med prispreferenser på marknaden. Utvecklingen beskrivs i sitt särskilda sammanhang, den franska elmarknaden, och de strukturella reformer som gjorts för att konkurrensutsätta den.

⁽⁴⁾ JORF nr 181, 5.8.2008, s. 12471.

⁽⁵⁾ JORF nr 185, 11.8.2004, s. 14256.

⁽⁶⁾ EUT C 96, 25.4.2009, s. 18.

- (10) I detta beslut beskrivs de viktigaste aspekterna av de tariffåtgärder som detta förfarande handlar om. För detaljer och hänvisningar till den lagstiftning som ligger till grund för åtgärderna, se beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet och beslutet att utvidga förfarandet.
- Lagstiftning som gäller för reglerade eltariffer i Frankrike och om kundernas berättigande*
- (11) Elsektorn i Frankrike styrs av lag nr 2000-108 av den 10 februari 2000 om modernisering och utveckling av det allmänna elnätet ⁽¹⁾.
- (12) I Frankrike kan slutkonsumenterna huvudsakligen köpa elektricitet på två sätt: den "fria marknaden" och den "reglerade marknaden".
- (13) Fram till den 1 juli 2007 fanns det två sorters slutkonsumenter: "berättigade" kunder och "icke berättigade" kunder. Berättigade kunder är de som har rätt att välja att sluta elhandelsavtal med en leverantör som de väljer till ett pris som fastställs fritt. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG ⁽²⁾, är alla icke-hushållskunder ⁽³⁾ berättigade från den 1 juli 2004 och alla hushållskunder från den 1 juli 2007.
- (14) I Frankrike har varje berättigad kund rätt att utöva sin valfrihet eller inte, det vill säga sin rätt att sluta elhandelsavtal till ett pris som fastställs fritt med en leverantör som de väljer, oavsett om leverantören redan fanns på marknaden före avregleringen eller inte. Den fria marknaden gäller för berättigade kunder som har utnyttjat sin valfrihet. På den fria marknaden omfattar slutpriset för elförbrukningen en del för "leveransen" och en del för "nätet". "Leveransdelen" som går till leverantören är resultatet av en fri förhandling mellan kund och leverantör och motsvarar leverantörens kostnader för anskaffning och försäljning samt vinstmarginal. Nätdelen motsvarar kostnaderna för elöverföring och nätanvändning. Beloppet för nätdelen regleras av staten och utbetalas till nätoperatörerna för transport och distribution av elen.
- (15) Den reglerade marknaden berör de berättigade kunder som har bestämt att inte utnyttja sin valfrihet. På den reglerade marknaden får slutkonsumenterna dra nytta av det "allmänna elnätet". Systemets funktionssätt och villkoren för tillträde till det allmänna elnätet styrs av lag nr 2000-108 om modernisering och utveckling av det allmänna elnätet, särskilt artiklarna 2, 4 och 22.
- (16) På den reglerade marknaden köper slutkonsumenterna sin el av en leverantör som staten utser och till reglerade priser, nämligen de standardtariffer som nämns i skäl 1. Staten utser leverantörer som ansvarar för eldistributionen inom det allmänna elnätet i tilldelade geografiska områden. För ungefär 95 % av Frankrikes yta rör det sig om företaget *Electricité de France* (nedan kallat EDF). Övriga berörda leverantörer kallas i allmänhet "icke förstärktligade återförsäljare" eller "lokala distributionsföretag". EDF äger sitt eget bolag för elproduktion. Lokala distributionsföretag däremot köper oftast el av EDF till reglerade priser som kallas "tariffer för elförsäljning till icke förstärktligade återförsäljare".
- Standardtariffer*
- (17) Enligt artikel 66 i lag nr 2005-781 av den 13 juli 2005 om program som fastställer riktlinjerna för energipolitiken ⁽⁴⁾ har varje berättigad kund rätt att köpa el till standardtariffer på alla befintliga förbrukningsställen som hittills inte varit berättigade, för denna kund eller någon annan.
- (18) Enligt denna artikel får berättigade kunder samma rätt för sina nya förbrukningsställen, förutsatt att dessa var anslutna till elnäten för distribution eller transport före den 31 december 2007.
- (19) Efter att slutdatumet 2007 flyttades fram, fick de förbrukningsställen som nyligen anslutits till elnätet rätt att köpa el till standardtariffer fram till den 1 juli 2010. Kravet att tillhandahålla el till standardtariffer till berättigade klienter åligger EDF och de lokala elleverantörerna, beroende på i vilket tilldelat geografiskt område som förbrukningsstället i fråga ligger.
- (20) Artikel 66 i lag nr 2005-781 har senare ändrats. I dess lydelse till följd av de ändringar som infördes genom lag

⁽¹⁾ JORF nr 35, 11.2.2000, s. 2143. Lagen har ändrats flera gånger, senast genom lag nr 2007-290 av den 5 mars 2007 om införande av den allmängiltiga rätten till bostad och om olika åtgärder för att främja social sammanhållning (JORF nr 55, 6.3.2007, s. 4190).

⁽²⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 37, nu ersatt av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG, (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽³⁾ I artikel 2.11 i direktiv 2003/54/EG definieras icke-hushållskunder som fysiska eller juridiska personer som köper el som inte är avsedd för egen hushållsförbrukning. Begreppet omfattar producenter och grossister.

⁽⁴⁾ JORF nr 163, 14.7.2005, s. 11570.

nr 2008-66 av den 21 januari 2008 om reglerade tariffer för el och naturgas⁽¹⁾, utökas rätten till elleverans till standardtariffer:

- a) till alla slutkonsumenter på ett förbrukningsställe där inte rätten har utnyttjats, varken av denna konsument eller någon annan,
- b) till varje slutkonsument i hushåll på ett förbrukningsställe som denne inte själv har utnyttjat sin rätt för, på villkor att denne ansöker om det före den 1 juli 2010,
- c) till varje slutkonsument i hushåll på ett förbrukningsställe som denne har utnyttjat sin rätt för under mer än sex månader, på villkor att denne ansöker om det före den 1 juli 2010,
- d) till varje slutkonsument som inte är hushåll och som förbrukar högst 36 kilovoltampere på ett förbrukningsställe som denne inte själv har utnyttjat sin rätt för, på villkor att denne ansöker om det före den 1 juli 2010.

- (21) I gällande lagstiftning fastställs att standardtarifferna definieras utifrån kategorier som bygger på leveransernas fördefinierade egenskaper, utifrån kostnaderna för leveranserna. Dessutom fattas besluten om standardtarifferna i samråd mellan de ministrar som ansvarar för ekonomi och energi, efter yttrande från elregleringskommittén (CRE) mot bakgrund av en analys av tekniska kostnader och operatörernas allmänna räkenskaper. Standardtariffernas utveckling fastslås varje år och ska spegla produktionskostnader för elen, investeringskostnader och kostnader för drift av produktionsanläggningarna och näten för transport och distribution samt bränslekostnader. Tariffsättningen av elen ska spegla produktions- och överföringskostnader av energin till brukarna.
- (22) Standardtarifferna är integrerade priser som omfattar elhandelskostnad samt alla kostnader för överföring och användning av elnätet. De är uppdelade i användarkategorier som kallas "avgiftsalternativ". Avgiftsalternativen styrs av parametrar som anslutningseffekt, användningstidens längd eller användarens avstängningsförmåga. Vissa kunder kan omfattas av flera avgiftsalternativ och måste alltså välja mellan dessa.
- (23) Avgiftsalternativen är indelade i de tre huvudkategorierna "blåa", "gula" och "gröna" tariffer. Mellan 2009 och 2011 tillämpades gula och gröna tariffer för omkring 300 000 respektive 100 000 förbrukningsställen.

- De blåa tarifferna tillämpas för förbrukningsställen där anslutningseffekten är högst 36 kilovoltampere. Dessa tariffer, som inte omfattas av detta förfarande, motsvarar i allmänhet hushållskunder och små förbrukningsställen för icke-hushållskunder.
- De gula tarifferna tillämpas för förbrukningsställen där anslutningseffekten är mellan 36 och 250 kilovoltampere. Dessa tariffer motsvarar i allmänhet medelstora förbrukningsställen för icke-hushållskunder.
- De gröna tarifferna tillämpas för förbrukningsställen där anslutningseffekten är över 250 kilovoltampere, och som är anslutna antingen till ett distributionsnät eller direkt till ett transportnät. Dessa tariffer motsvarar i allmänhet stora förbrukningsställen för icke-hushållskunder⁽²⁾.

Införandet av återkomsttariffer

- (24) Med artikel 15.V och artikel 16 i lag nr 2006-1537 av den 7 december 2006 om energisektorn⁽³⁾ ändrades detta förhållande genom införandet av systemet med återkomsttariffer⁽⁴⁾. Systemet möjliggör för slutkonsumenter som får sin el från den fria marknaden att åter kunna dra nytta av ett reglerat pris, på vissa villkor.
- (25) I den första versionen som gällde mellan 2004 och 2008 tillät systemet med återkomsttariffer att alla slutkonsumenter som fick sin el från den fria marknaden kunde begära av sin elleverantör att byta ut prisbestämmelsen i sitt avtal mot en "återkomsttariff" som fastställdes av staten, för en period av två år från datumet för begäran, övriga bestämmelser i elavtalet förblev oförändrade⁽⁵⁾. För att dra nytta av återkomsttariffen skulle slutkonsumenten ha lämnat in en skriftlig begäran till sin leverantör före den 1 juli 2007.
- (26) Enligt artikel 30-1 i lag nr 2004-803 skulle återkomsttariffen "gälla fullt ut för befintliga avtal från och med det datum som begäran gjordes" och att "den gäller även för avtal som ingås efter den skriftliga begäran som avses i första stycket under I, även om det ingås med en annan leverantör." Om elavtalet för en slutkonsument som begärt att dra nytta av återkomsttariffen skulle gå ut sig under de två år som följde på den första begäran, kunde

(2) Termerna "stora förbrukningsställen", "medelstora förbrukningsställen" och "små förbrukningsställen" motsvarar den traditionella indelningen som elregleringskommittén gör i sina publikationer.

(3) JORF nr 284, 8.12.2006, s. 18531

(4) Med dessa åtgärder infördes artiklarna 30-1 och 30-2 i lag nr 2004-803 av den 9 augusti 2004 om det allmänna el- och gasnätet och om el- och gasföretag, som inför och styr systemet med återkomsttariffer.

(5) Källa: "Note interprétative sur la mise en oeuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché" (Studie om införandet av den reglerade, marknadsanpassade övergångstariffen), ministeriet för ekonomi, finans och industri, se följande adress: http://www.industrie.gouv.fr/energie/electric/note-interpretative-tarif_retour.pdf (sidan besökt den 9 februari 2009).

(1) JORF nr 18, 22.1.2008, s. 1122.

alltså konsumenten begära av vilken elleverantör som helst som accepterade att sluta avtal med denne att få el till återkomsttariffen till slutet av denna tvåårsperiod.

- 27) Enligt bestämmelserna som reglerade systemet med återkomsttariffer gällde följande:
- a) Alla slutkonsumenter som inte hade begärt att dra nytta av systemet med återkomsttariffer för ett förbrukningsställe före den 1 juli 2007 kunde inte dra nytta av systemet för detta ställe efter den 1 juli 2007.
- b) Ingen slutkonsument kunde längre dra nytta av systemet med återkomsttariffer efter den 1 juli 2009.
- (28) Liksom standardtarifferna är återkomsttarifferna integrerade priser som omfattar elhandelskostnad samt alla kostnader för överföring och användning av elnätet. Återkomsttariffen fick inte vara mer än 25 % högre än standardtariffen för ett förbrukningsställe med samma egenskaper.
- (29) Nivåerna på återkomsttarifferna fastställdes genom ministeriell förordning (*arrêté ministériel*) i jämförelse med den standardtariff som gällde för en konsument med samma egenskaper och som inte hade utnyttjat sin rätt att byta leverantör. Därav följer att återkomsttarifferna följde utvecklingen av standardtarifferna. I förordningen av den 3 januari 2007 där nivån fastställdes på den reglerade, marknadsanpassade övergångstariffen⁽¹⁾ fastställs följande relativa värden:
- för den gula tariffen, 20 % mer än standardtariffen,
  - för den gröna tariffen, 23 % mer än standardtariffen.

Mekanismer för kompensation och finansiering av återkomsttarifferna

- (30) I enlighet med artikel 30-2 i lag nr 2004-803 kompenseras elleverantörer som försörjer vissa av sina kunder med el till återkomsttariffen efter begäran som dessa gjort, och som inte kan producera eller köpa den elmängd som krävs för att försörja dessa kunder till ett pris som ligger under "leveransdelen" av återkomsttariffen. Kompensationen täcker mellanskillnaden mellan å ena sidan den aktuella leverantörens produktionskostnader eller dennes inköpspris på elmarknaden, med hänsyn till ett tak som är specifikt för varje leverantör och som fastställs enligt regler i en ministeriell förordning, och å andra sidan intäkterna för de aktuella leveranserna.

Om aktuellt bedöms en leverantörs produktionskostnader i jämförelse med produktionskostnaden för "företag med anknytning" till denna leverantör i Frankrike. Vilka kostnader som kompenseras beräknas utifrån leverantörernas bokföring, som förs enligt elregleringskommitténs regler. Bokföringen granskas på deras bekostnad och elregleringskommittén kan låta den verifieras av en oberoende part som kommittén väljer.

- (31) De detaljerade bestämmelserna för kompensationsystemet fastställdes genom dekret nr 2007-689 av den 4 maj 2007 om kompensation för kostnader för den reglerade, marknadsanpassade övergångstariffen⁽²⁾. Det tak som anges i skäl 30 beräknas utifrån priserna på den franska elmarknaden för att, enligt de franska myndigheterna, undvika spekulation och missbruk. Taket ledde först till en beräkningsformel som fastställdes i en ministeriell förordning av den 4 maj 2007. I denna formel fastslogs taket som en kombination av medelpriset på den största franska elbörsen (Powernext) för bas-terminkontrakt eller terminkontrakt för toppplasttid på årsbasis, kvartalsbasis, månadsbasis och dagsbasis⁽³⁾. Den medgav endast en marginell anpassning av taket till särdrag hos de enskilda leverantörerna. Den ändrades i en ministeriell förordning av den 22 december 2008, där den förfinades för att det vid beräkningen av taket skulle tas hänsyn till olika produktionskostnader beroende på förbrukningsmönstret för de kunder som fick el till återkomsttariff.
- (32) Det framgår av det ändrade dekretet nr 2007-689 att om en leverantör, själv eller genom ett företag med anknytning, förfogar över produktionsmedel i Frankrike som täcker hela sina slutkonsumenters förbrukning och att leverantörens produktionskostnader är lägre än priset på den franska elmarknaden fastställs de kostnader som omfattas av kompensation utifrån dessa produktionskostnader och inte utifrån priserna på elmarknaden. Om dessa kostnader är lägre än "leveransdelen" av återkomsttarifferna får inte den aktuella leverantören någon kompensation. Så är fallet med EDF som tillhandahåller merparten av den el som levereras inom systemet med återkomsttariffer på den fria marknaden, och som förfogar över stora produktionskapaciteter för kärnkraft och vattenkraft för vilka produktionskostnaden är lägre än "leveransdelen" av återkomsttarifferna.
- (33) Om en leverantör inte förfogar över produktionsmedel i Frankrike, varken själv eller genom företag med anknytning, som täcker hela sina slutkonsumenters förbrukning fastställs den kompensation som utbetalas till denne inom det tak som avses i skäl 30, utifrån priserna på elmarknaden, den mängd el som säljs till slutkunder

⁽²⁾ JORF nr 105, 5.5.2007, s. 7952.

⁽³⁾ Basterminkontrakt innebär konstant elförsörjning under en viss period (ett år, ett kvartal, en månad, en dag). Terminkontrakt för toppplasttid innebär konstant elförsörjning mellan kl. 08 och 20 förutom helger.

⁽¹⁾ JORF nr 4, 5.1.2007, s. 170.

i Frankrike, produktionskostnaderna för produktionsmedel i Frankrike som leverantören själv eller företag med anknytning till denne föfogar över, och andelen av den sålda elmängden som har producerats med dessa produktionsmedel.

- (34) Försäljningskostnaderna för leverans till åtkomsttariff minus intäkterna för denna leverans tas också med vid beräkningen av kompensationen. I den lagstiftning som styr kompensationsmekanismen förutses ingen vinst för de kompenserade leverantörerna.
- (35) Kompensationen finansieras genom två obligatoriska avgifter:
- En del från "bidrag till det allmänna elnätet", en avgift som alla elkunder betalar och som infördes genom artikel 5.1 i lag nr 2000-108. Denna del begränsas till en summa av 0,55 euro/MWh som dras från skatteobjektet bidrag till det allmänna elnätet⁽¹⁾. Delen begränsas också av det faktum att enligt lag nr 2000-108 får den inte överstiga det sammanlagda beloppet för bidrag till det allmänna elnätet som det var den 9 december 2006, nämligen 4,5 euro/MWh. Enligt finanslagen från 2011 ska bidraget till det allmänna elnätet som elregeringskommittén föreslår träda i kraft, men hädanefter höjas med 3 euro/MWh jämfört med föregående år.
  - Ett bidrag tas ut från elproducenter som driver anläggningar med en total uteffekt på över 2 gigawatt. Detta bidrag tillämpas på produktionen från kärnkraft och vattenkraft föregående år. Bidraget begränsades först till 1,3 euro per MWh som producerats i kärnkraftverk och vattenkraftverk med en kapacitet över 2 gigawatt, och höjdes sedan till 3 euro/MWh 2008.
- (36) Enligt lagen betalas dessa båda obligatoriska avgifter till det statliga finansinstitutet Caisse des dépôts et consignations. Storleken på den kompensation som de berörda leverantörerna har rätt till beräknas av elregeringskommittén utifrån de deklARATIONER som leverantörerna skickar in till kommittén. Elregeringskommittén översänder resultatet av beräkningarna till Caisse des dépôts et consignations som betalar ut de aktuella beloppen.
- (37) Om de båda obligatoriska avgifterna inte räcker för att betala alla kompensationer under ett år, tas det felandet

⁽¹⁾ bidrag till det allmänna elnätet finansierar även andra kostnader, däribland merkostnader för produktion av förnybar el (42,4 %), merkostnader för geografisk utjämning (35 %), merkostnader för kraftvärme (21 %) och "sociala" avgifter (1,4 %) enligt bedömningar från elregeringskommittén för 2011.

beloppet ut från avgifterna kommande år. Avgifterna som ska täckas för 2011 består av de beräknade avgifterna för 2011 på 3,4 miljarder euro och av regleringen för 2009 på 1,4 miljarder, vilket sammanlagt ger 4,8 miljarder euro. För att täcka dessa avgifter helt borde bidraget till det allmänna elnätet 2011 ha uppgått till 12,9 euro/MWh, varav 9,3 euro/MWh för att täcka avgifterna för 2011 och 3,6 euro/MWh för att finansiera regleringen för 2009. Bidraget till det allmänna elnätet fastställdes dock 2011 till 7,5 euro/MWh, vilket gav ett kompensationsunderskott på 2 miljarder euro för EDF 2011, och så tillkommer underskottet för 2010 som beräknas till 1 miljard euro.

Ändringar som införts genom artikel 166 i lag nr 2008-776 av den 4 augusti 2008 om modernisering av ekonomin

- (38) Artikel 166 i lag nr 2008-776 ändrade artikel 30-1 i lag nr 2004-803, vilket gjorde att alla slutkonsumenter som fick el till återkomsttariffer kunde fortsätta att dra nytta av återkomsttarifferna för detta förbrukningsställe till den 30 juni 2010, trots att slutkonsumenten från början endast hade rätt till tariffen för en period av två år som tog slut senast den 30 juni 2009.
- (39) Enligt artikel 166 i lag nr 2008-776 tilläts också en slutkonsument att lämna in en begäran fram till den 30 juni 2010, trots att tidigare skulle begäran om att dra nytta av återkomsttarifferna lämnas in senast den 1 juli 2007.
- (40) I artikeln föreskrevs också att en slutkonsument som hade avstått från att dra nytta av återkomsttarifferna för ett förbrukningsställe inte kunde begära att återigen dra nytta av dem för detta förbrukningsställe.
- (41) Slutligen kunde ingen slutkonsument dra nytta av systemet med återkomsttariffer efter den 30 juni 2010.
- Utveckling av de reglerade standardtarifferna och återkomsttarifferna jämfört med marknadspriserna*
- (42) Sedan den 1 januari 2004 har standardtarifferna och sedan 2006 återkomsttarifferna ändrats årligen genom ministeriella förordningar. Tariffsystemets struktur, det vill säga alla tariffalternativ och tariffversioner som erbjudits olika slutkonsumenter utifrån deras anslutningseffekt och förbrukningsprofil, har i princip varit oförändrad sedan 2004. De olika ändringarna av nivån på standardtariffer och återkomsttariffer har bestått av genomsnittliga höjningar som fastställts separat för varje större kategori av tariffalternativ och sedan anpassats för varje tariffalternativ och tariffversion.

Tabell 1

**Standardtariffer och återkomsttariffer (EUR/MWh exkl. skatt)
den 1 januari 2004 till 1 januari 2012 ⁽¹⁾**

Euro/MWh	Gul standardtariff	Grön standardtariff	Gul återkomsttariff	Grön återkomsttariff
1 januari 2004	68,5	51,3	Fanns inte	Fanns inte
15 augusti 2006	69,3	51,6	Fanns inte	Fanns inte
16 augusti 2007	70,3	52,4	84,4	64,7
15 augusti 2008	72,8	55,3	87,3	68
15 augusti 2009	76,3	58,1	91,6	71,5
15 augusti 2010	79,7	61,3	95,6	75,4
1 januari 2012	82,9	63,5	Finns inte	Finns inte

(43) På den fria marknaden låg priserna i princip stabilt mellan 30 och 35 euro/MWh under 2004, ökade sedan stadigt under 2005 för att nå drygt 50 euro/MWh i slutet av 2005. Under 2006 varierade priserna mellan 50 och 60 euro/MWh med ett genomsnitt på omkring 55 euro/MWh. Fram till den 7 december 2006 kunde priserna på den fria marknaden utvecklas oberoende av nivån på standardtarifferna, eftersom en slutkonsument som köpte sin el på den fria marknaden inte kunde återgå till den reglerade marknaden om priset denne hade på den fria marknaden var högre än standardtarifferna.

(44) Enligt uppgifter från elregleringskommittén ⁽²⁾ framgår det att priserna i terminskontrakten på elmarknaden varierar mycket mer än återkomsttarifferna och var klart högre för "leveransdelen" av de gröna och gula återkomsttarifferna under de tre första kvartalen av 2008. Priserna för ettåriga baskontrakt för 2009 uppgick till 85,6 euro/MWh den 30 september 2008. Priserna för ettåriga kontrakt för toppplastid för 2009 uppgick däremot till nästan 120 euro/MWh samma datum. De franska myndigheterna har å sin sida uppgett att priserna för ettåriga baskontrakt hos Powernext under första kvartalet 2008 höjdes från 60 till 80 euro/MWh och låg som mest på drygt 90 euro/MWh.

(45) 2009 minskade elpriserna på grund av lågkonjunkturen och de sänkta priserna på fossila bränslen. Elreglerings-

⁽¹⁾ Tarifferna bygger på yttranden från elregleringskommittén om beslut som rör elpriser.

⁽²⁾ Se till exempel studien om el- och gasmarknaderna sista kvartalet 2008 *L'Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008* från elregleringskommittén, s. 22, tillgänglig på: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches

kommittén fastslog i sin rapport om marknadens funktion den 21 december 2009 ⁽³⁾ att terminskontrakten hade sjunkit med omkring 50 % sedan 2008. Den 30 juni 2009 låg priserna för ettåriga baskontrakt för 2010 under 60 euro/MWh och hade alltså gått tillbaka till samma nivåer som i början av 2007. Denna utveckling speglas i merparten av terminskontrakten, även månadskontrakt och kvartalskontrakt.

(46) Dessa marknadspriser är leveranspriser, det vill säga utan kostnader för överföring och nätanvändning. För att kunna jämföra dem med tarifferna, som är integrerade priser, ska den del som utgörs av överföring och nätanvändning dras av från tarifferna, så att endast den del återstår som utgörs av elleveransen. Enligt handels- och industrikammaren i Paris utgör kostnaderna för överföring och användning av levererad el mellan 30 % och drygt 50 % av hela elpriset beroende på abonnerad effekt och anslutningseffekt ⁽⁴⁾. Företaget POWEO beräknar att överföringskostnaderna ligger på nästan 45 % av tariffen för en företagskund ⁽⁵⁾.

(47) Mot bakgrund av ovanstående och av beslutet att inleda förfarandet ger tabell 2 en illustration över utvecklingen av leveransdelens andel av standardtarifferna och återkomsttarifferna, det vill säga efter att kostnaderna för överföring och nätanvändning dragits av från det sammanlagda elpriset i tarifferna mellan januari 2004 och januari 2012. För att bedöma om det föreligger någon ekonomisk fördel för de berörda tariffanvändarna bör en jämförelse göras med "leveransdelen" av de tillgängliga marknadspriserna under perioden, enligt beskrivningen i skäl 43–45, en jämförelse som görs i skäl 109 och 110.

Tabell 2

**Leveransdel av standardtariffer och återkomsttariffer
(EUR/MWh exkl. skatt) den 1 januari 2004 till 1 januari
2012 ⁽⁶⁾**

Euro	Leveransdel av gul tariff	Leveransdel av grön tariff	Leveransdel av gul återkomsttariff	Leveransdel av grön återkomsttariff
1 januari 2004	i.u.	i.u.	Ej aktuellt	Ej aktuellt
15 augusti 2006	37,1	33,8	Ej aktuellt	Ej aktuellt

⁽³⁾ Tillgänglig på: <http://www.cre.fr/documents/publications/rapports-thematiques/fonctionnement-des-marches-de-gros-de-l-electricite-et-du-gaz-naturel/consulter-le-rapport>

⁽⁴⁾ <http://www.environnement.ccep.fr/energie/electricite/reseau-transport-electricite.htm>

⁽⁵⁾ Källa: POWEO, citerade av Companynews. http://www.companynewsgroup.com/imprimer.asp?co_id=111260

⁽⁶⁾ Tarifferna bygger på synpunkter från elregleringskommittén om beslut som rör elpriser.

Euro	Leveransdel av gul tariff	Leveransdel av grön tariff	Leveransdel av gul återkomsttariff	Leveransdel av grön återkomsttariff
16 augusti 2007	38,2	34,7	52,1	46,9
15 augusti 2008	42,4	38,9	59	51,6
15 augusti 2009	43,7	41,1	62,5	54,5
15 augusti 2010	46,1	43,7	62	57,8
1 januari 2012	46,1	44,3	Finns inte	Finns inte

Den speciella situationen på den franska elmarknaden

- (48) Den franska elmarknaden uppvisar vissa särdrag jämfört med övriga EU. Ett enda företag, EDF, äger 87 % av produktionskapaciteten för el i det kontinentala Frankrike, alla energikällor sammanslagna, då främst kärnkraft och vattenkraft⁽¹⁾. EDF (och i liten utsträckning lokala distributörer) har därför en marknadsandel i Frankrike på över 85 % och dominerar fortfarande alla kundsegment, oavsett om det gäller enskilda, små eller medelstora företag eller storkunder. Enligt elregleringskommitténs marknadsundersökning för det tredje kvartalet 2011 omfattas endast 7 % av förbrukningsställena (och 35 % av totalförbrukningen) av marknadspriser (18 % för stora förbrukningsställen som är icke-hushållskunder och 5 till 6 % för övriga förbrukningsställen), övriga 93 % har reglerade tariffer. Den övervägande majoriteten av förbrukningsställena som drar nytta av de reglerade tarifferna är kunder hos EDF.
- (49) EDF ansvarar ensamt för hela kärnkraftproduktionen som stadiet utgör omkring 75 % av hela den franska elproduktionen, eftersom de äger kärnkraftverken. EDF driver också de största vattenkraftverken, och utvecklingen av nya vattenkraftverk bromsas av naturliga skäl. De kärnkraftverk som byggdes före avregleringen av marknaderna i EU är mycket homogena (i princip en enda teknik för de nivåer som motsvarar de installerade effekterna: 900 till 1 600 MW) – och passar därmed för stordrift i fråga om underhåll, investeringar, utbildning, personalfördelning o.s.v. – och är till stor del avbetalda, med produktionskostnader som ligger långt under dem för annan, klassisk teknik.
- (50) Kärnkraftsel har en struktur för totala kostnader som utmärks av den höga andelen fasta kostnader (som amortering av kärnkraftverken, kostnader för bearbetning och

förvaring av avfallet, kostnader för rivning) och en låg andel varierande kostnader (främst bränsle). Som illustration kan nämnas att totala kostnaderna för den el som producerades i Europa från naturgas (68 euro/MWe) och kol (61 euro/MWe) är 76 % respektive 59 % högre än för kärnkraftsel (39 euro/MWe). De varierande kostnaderna för bränsle är dessutom ännu mer avgörande än totala kostnaderna för hur priserna ser ut på elmarknaden utifrån marginalkostnaden för el. De varierande kostnaderna utgör däremot i genomsnitt 28 % av totala kostnaderna för kolkraftverk, 70 % för gaskraftverk och endast 16 % av bränslekostnaderna för kärnkraft⁽²⁾.

- (51) I fråga om den franska marknaden bedömde elregleringskommittén 2011 att det pris som skulle täcka de ekonomiska villkoren för långsiktig drift av EDF:s kärnkraftpark skulle ligga mellan 36 och 39 euro/MWh, och driftskostnaderna på 25 euro/MWh⁽³⁾. Det faktum att EDF förfogar över kärnkraftsel med så stora marginalkostnader ger dem en mycket stor fördel gentemot en konkurrent som producerar el från förbränning eller förnybar el.

- (52) På grund av de täta banden till grannländerna fastställs priset på den franska elmarknaden på regional nivå (området Frankrike/Tyskland/Benelux-länderna). Det sätts därmed till stor del, och på en nivå som ligger högre än kärnkraften, utifrån driftskostnaderna för gas- och kolkraftverk, vilket ger en konkurrensfördel till kärnkraften kapitalmässigt när priserna fastställs. Ingen befintlig eller potentiell konkurrent drar nytta av liknande villkor och kan inte, inom de närmaste årtiondena, skaffa produktionsanläggningar med låga kostnader som motsvarar en bråkdel av den produktionspark för kärnkraft och vattenkraft som EDF har.

Skriftväxling mellan kommissionen och de franska myndigheterna

- (53) Mot bakgrund av denna situation inleddes den 15 september 2009 en skriftväxling mellan den franske premiärministern och kommissionsledamöterna för konkurrensfrågor och energi om principerna för en reform av den franska elmarknaden, som i synnerhet skulle innebära:

- a) att återkomsttarifferna snabbt avskaffades och mer successivt de reglerade tarifferna för stora och medelstora företag med målet att avskaffa tarifferna helt till 2015,

⁽¹⁾ Beslut från konkurrensmyndigheten Autorité de concurrence nr 11/D-09 av den 8 juni 2011.

⁽²⁾ Se studien om kostnader för elproduktion "Coûts prévisionnels de production d'électricité", AEN-IEA, upplaga 2010, medelvärden uppräknade med 5 %.

⁽³⁾ Yttrande från elregleringskommittén den 5 maj 2011, s. 5.

b) att en bestämmelse infördes om "reglerad tillgång till befintlig kärnkraft" som skulle ålägga EDF att sälja en del av sin kärnkraftsel (25 % med ett tak på 100 TWh), till ett pris som beräknas utifrån kostnaderna, till sina konkurrenter på elmarknaden, för att stimulera konkurrensen på denna marknad. EDF:s konkurrenter skulle då kunna erbjuda priser jämförbara med de som EDF erbjuder, vilket skulle göra konkurrensen verkningfull och reglerade tariffer överflödiga.

Reform av den franska elmarknaden

- (54) För att förverkliga Frankrikes åtaganden har den franska regeringen utsett en expertkommitté som leds av Paul Champsaur och som ansvarar för att formulera förslag på hur elmarknaden ska organiseras. Dess förslag har lett till införandet av lag nr 2010-1488 om en omorganisering av elmarknaden, antagen den 7 december 2010⁽¹⁾ och dess tillämpningsförfordning nr 2011-466 av den 28 april 2011⁽²⁾.
- (55) I lag nr 2010-1488 preciseras att återkomsttarifferna ska försvinna den 1 juli 2011 medan de gula och gröna standardtarifferna ska försvinna 2015. Lag nr 2010-1488 ändrade också lag nr 2000-108 av den 10 februari 2000 om modernisering och utveckling av det allmänna elnätet genom införandet av artikel 4.1 om att från den 1 juli 2011, och för en period av 15 år, har alternativa elleverantörer rätt till reglerad tillgång till befintlig kärnkraft i form av en sammanlagd mängd på högst 100 TWh, omkring 25 % av produktionen i den befintliga kärnkraftsparken. Priset på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft fastställs under en första tid av regeringen efter yttrande från elregeringskommittén. För att EDF ska få en skälig ersättning ska priset enligt sjunde stycket i artikel 4-1 spegla de ekonomiska villkoren för elproduktionen i kärnkraftverken under bestämmelsens giltighetstid. Vid prissättningen av den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft ska följande faktorer beaktas:
- a) ersättning för tillgångar med hänsyn till verksamhetens natur,
  - b) driftskostnader,
  - c) investeringskostnader för underhåll eller för att förlänga driftstillståndet,
  - d) planerade kostnader knutna till avgifter för kärnkraft på lång sikt.
- (56) Priset på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft fastställdes genom en förordning från energiministern i maj 2011 till 40 euro/MWh från den 1 juli 2011, för att en konsument som drog nytta av återkomsttariffen fram

till den 30 juni 2011 därefter skulle kunna få ett anbud grundat på grossistpriset på samma nivå som slutkundpriset. I en separat förordning fastställdes priset på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft för 2012 till 42 euro/MWh⁽³⁾. Regeringen uppgav att prisnivån för 2011 berodde på behovet att garantera en kontinuitet i fråga om grossistpriserna med återkomsttariffen. För 2012 motiverade regeringen prisnivån med hänsyn till planerade, nödvändiga investeringar i ökad säkerhet i kärnkraftverken efter olyckan i Fukushima.

- (57) Från den 8 december 2013 kommer priset på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft att fastställas av elregeringskommittén. Conseil d'Etat (lagrådet) ska besluta under vilka villor som elregeringskommittén ska fastställa priserna på tillgång.
- (58) Den första perioden för reglerad tillgång till befintlig kärnkraft inleddes den 1 juli 2011. 32 leverantörer har undertecknat ett ramavtal med EDF och 61,3 TWh reglerad tillgång till befintlig kärnkraft ska levereras mellan den 1 juli 2011 och den 30 juni 2012. För 2011 har en mängd på 84,4 % reglerad tillgång till befintlig kärnkraft tilldelats EDF:s konkurrenter. Denna mängd motsvarar andelen befintlig kärnkraft av den sammanlagda förbrukningen för alla slutkonsumenter i det kontinentala Frankrike.
- (59) I en ny skriftväxling mellan den franske premiärministern och kommissionsledamöterna för konkurrensfrågor och energi i januari 2012 preciseras Frankrikes åtaganden genom två kompletterande punkter:
- De beslut som fattas efter sommaren 2012 om reglerade tariffer ska göra det möjligt att minska skillnaden mellan merkostnaderna och den reglerade tariffen jämfört med 2012 och varje år därefter jämfört med föregående år.
  - Prisnivån på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft ska inte att öka, så länge det dekret inte har trätt i kraft där metoden fastställs för beräkning av priset på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft, dekretet väntas offentliggöras senast den 7 december 2013.
- III. SAMMANFATTNING AV DE TVIVEL KOMMISSIONEN UTTRYCKT I SINA BESLUT ATT INLEDA OCH UTVIDGA FÖRFARANDET**
- (60) I sina beslut att inleda och sedan utvidga granskningsförfarandet ansåg kommissionen att den franska staten kunde tillskrivas de reglerade gröna och gula

⁽¹⁾ JORF nr 0284, 8.12.2010, s. 21467.

⁽²⁾ JORF nr 0100, 29.4.2011, s. 7472.

⁽³⁾ Förordningar offentliggjorda i JORF nr 0117, 20.5.2011, s. 8792 och 8793.

standardtarifferna och återkomsttarifferna, eftersom tarifferna hade införts och reviderats genom lagstiftning som staten antagit. Tarifferna tog i anspråk medel som kontrolleras av staten, antingen genom att det är EDF:s medel, genom statens direkta kontroll eller särskilda bidrag som kontrolleras av en enhet, Caisse des dépôts et des consignations (finansinstitut), utsedd av staten.

- (61) Eftersom de reglerade tarifferna gav en ekonomisk fördel jämfört med marknadspriserna till de företag som försörjdes med el till dessa tariffier och som finns inom alla ekonomiska sektorer med fri konkurrens och handel mellan medlemsstaterna, framstår tarifferna som statligt stöd som snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna enligt betydelsen i artikel 107.1 i EUF-fördraget.
- (62) I sina beslut uttryckte kommissionen också tvivel på att standardtarifferna och återkomsttarifferna skulle vara förenliga med den inre marknaden.
- (63) Den bedömde att de undantag som avses i artikel 107.2 i EUF-fördraget inte gäller, eftersom stöd inte ges till enskilda konsumenter, inte är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser, och inte heller utgör stöd som ges till näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning.
- (64) De undantag som avses i artikel 107.3 a, b och d i EUF-fördraget förefaller inte heller vara tillämpliga. Bortsett från exceptionella omständigheter, som inte verkar föreligga i detta fall, tillåts inget stöd till drift enligt artikel 107.3 a. Stödåtgärderna är inte heller avsedda att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi, inte heller främja kultur och bevara kulturarvet.
- (65) Enligt artikel 107.3 i EUF-fördraget kan stöd tillåtas för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen noterade att stödet i fråga inte kunde tillåtas mot bakgrund av riktlinjerna och tillämpningsvillkoren för bestämmelserna i denna artikel.
- (66) Kommissionen uttryckte också tvivel angående det faktum att tarifferna, som tillämpas för medelstora och stora företag, skulle kunna utgöra en kompensation för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget.
- (67) I sitt beslut att utvidga förfarandet bedömde kommissionen att de tvivel som uttrycktes i beslutet att inleda förfarandet från 2007 om huruvida det inslag av statligt stöd som systemet med återkomsttariffer ursprungligen innefattade var förenligt med den inre marknaden också gällde för det system med återkomsttariffer som ändrats enligt artikel 166 i lag nr 2008-776.

IV. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (68) Flera berörda leverantörer och kunder har lämnat synpunkter till kommissionen.

Leverantörer

- (69) Poweo uppger i ett brev daterat den 14 augusti 2007 att de håller med om kommissionens analys att det förekommer statligt stöd. När det gäller en eventuell fördel bekräftar företaget att standardtarifferna utgör en fördel jämfört med inköpsvillkoren på grossistmarknaden, jämfört med återkomsttariffen och jämfört med EDF:s utbud. Återkomsttarifferna utgör en fördel jämfört med inköpsvillkoren på grossistmarknaden. När det gäller selektivitet tillägger Poweo att steget att utöva sin valfrihet är oätterkalleligt (kunden kan inte återgå till den reglerade tariffen). Dessutom gynnar standardtarifferna och återkomsttarifferna företag som förbrukar el på bekostnad av andra energislag. I ett brev av den 25 juni 2009 där Poweo meddelade sina synpunkter på beslutet att utvidga förfarandet lämnade företaget även kompletterande uppgifter om hur deras priser är uppbyggda.
- (70) ENEL ansåg i ett brev av den 21 september 2007 att de historiska tarifferna är för låga och att återkomsttarifferna förstör för alternativa operatörer. Företaget tillägger att de nya förbrukningsställena har rätt till historiska tariffier, trots yttrandet från det franska lagrådet (Conseil d'Etat) i frågan. I ett brev av den 27 maj 2009 tillägger ENEL att de reglerade gröna och gula tarifferna är lägre än marknadstarifferna och inte har följt variationerna hos dessa, vilket förhindrar all konkurrens att utvecklas. Den kompensation som planeras till förmån för leverantörer enligt systemet med återkomsttariffer är dessutom otillräcklig, och ökar kundernas fördel. Återkomsttariffen gör slutligen att leverantörerna inte kan täcka sina produktionskostnader och försäljningskostnader, och inte heller få tillräcklig avkastning på sitt investerade kapital. Den har hindrat utvecklingen av konkurrensen på den franska marknaden.
- (71) Electrabel bedömer i ett brev av den 19 september 2007 att stödet ger en fördel till vissa elleverantörer. Den kompensation som betalas ut till vissa leverantörer är inte knuten till skillnaden i omsättning mellan avtalspriset och återkomsttariffen, utan beräknas utifrån leverantörens anskaffningskostnader enligt företaget. Det finns alltså inget samband mellan intäktsförlust för leverantören och den mottagna kompensationen, som trots allt var avsedd att täcka denna förlust. När det gäller förekomsten av en eventuell tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som kunderna får betala för, de som i själva verket tjänar på återkomsttarifferna, anser Electrabel att detta inte har bevisats. I sitt brev av den 26 juni 2009 tillägger Electrabel att återkomsttariffen leder till framväxten av enhetliga erbjudanden från elleverantörerna och hindrar dem från att vara kreativa. Nästan samtliga Electrabels kunder har begärt att dra nytta av återkomsttariffen. Återkomsttariffen har medfört en gradvis flykt från alternativa leverantörer till EDF, eftersom med en likvärdig tariff föredrar kunderna ofta sistnämnda. Electrabel anser att det finns en fördel för elleverantörerna på bekostnad av andra energislag som

naturgas. När det gäller återkomsttariffen är den selektiv såtillvida att möjligheten att dra nytta av den beror på när förbrukningsstället blev berättigat, vilket i sin tur beror på förbrukningsställets storlek.

- (72) Ett företag som bett att vara anonymt bedömer att de reglerade tarifferna är ett statligt stöd till EDF, eftersom den blåa tariffen är högre än marknadstariffen. Eftersom EDF har monopol på att tillämpa dessa tariffer får de en lägesfördel. Ett dotterbolag till detta företag hindrades från att komma in på den franska marknaden på grund av återkomsttarifferna. Det var redan svårt att komma in på marknaden på grund av nivån på grossistmarknaden och andra kostnader (främst för nåttillgång) för kunder som har gröna och gula tariffer. Återkomsttariffen innebär ännu en svårighet på grund av sin nivå.

Kunder

- (73) I sina synpunkter av den 13 augusti 2007 bedömer Uniden (förbund av energiberoende industrier) att den bristfälliga funktionen hos marknaden gör reglerade tariffer nödvändiga. Övergångstarifferna är inte statliga resurser, eftersom de möjliggör för alternativa operatörer att få tillgång till kärnkraft och vattenkraft som de inte förfogar över, och garanterar samtidigt att kostnaderna täcks för de historiska operatörerna. Det rör sig inte självklart om selektivitet, eftersom tariffstrukturen motsvarar de faktiska kostnaderna för varje kundkategori.
- (74) I sina synpunkter av den 28 maj 2009 på beslutet att utvidga förfarandet bestrider UNIDEN kommissionens analys om selektiva tariffer, och menade att den inte tar hänsyn till skillnaderna i leveranskostnader mellan olika kundsegment. Att göra skillnad mellan tillämpning av återkomsttariffen på löpande avtal och när ett avtal tecknas direkt till återkomsttariff kan verka logiskt, men är i själva verket felaktigt. Priset är endast en del av det sammanlagda ekonomiska värdet på ett leveransavtal. Konsumenterna värdesätter också stabilitet och synlighet för det pris de betalar för sin el. I motsats till vad som anges i beslutet om utvidgning av förfarandet har återkomsttariffen påtvingats konsumenten, och det oavsett dennes önskan. Det finns konkreta exempel på fall där begäran inte har tillgodosetts för avtal efter juni 2010 och detta för konsumenter som inte nödvändigtvis ansökt om återkomsttariffer. Att beräkna en eventuell "ekonomisk fördel" är därför omöjligt, eftersom systemet har påtvingats konsumenterna. Det verkar svårt att återberopa selektivitet för den första tillämpningsperioden av återkomsttariffen, eftersom systemet begränsades till konsumenter som lämnat in begäran före den 30 juni 2007. Alla konsumenter hade i själva verket 6 månader på sig att fatta ett beslut som gav dem säkra och tydliga priser under två års tid. Att inte tillåta byteskarusell i systemet med återkomsttariffer är en förnuftig åtgärd som enbart syftar till att förhindra spekulation mellan marknadspris och återkomsttariff, eftersom återkomsttariffen fastställs i förväg och marknadspriset ständigt ändras.

- (75) Angående finansieringen genom statliga medel hade konsumenten, som inte åtnjöt den förväntade sänkningen från bidraget till det allmänna elnätet, ändå nytta av ett statligt stöd även om detta bidrag finansierade kompensationen för återkomsttariffen. När det gäller bidraget från producenterna av vattenkraft och kärnkraft bör det noteras att deras nivå är betydligt lägre än skillnaden mellan energipriset till återkomsttariff och energipriset till grön tariff eller tariffen för "fria" avtal som har ingåtts fritt från producenternas sida. UNIDEN drar slutsatsen att detta bidrag i själva verket endast tas från den "övertvinst" som producenterna gör på grund av systemet med återkomsttariffer.

- (76) CLEEE (Förbund för företag som utnyttjat sin valfrihet) angav i ett brev av den 16 augusti 2007 att den franska elmarknaden fungerade dåligt och att priserna på den fria marknaden inte speglade produktionskostnaderna. Det marknadspris som kommissionen angav som referenspris var felaktigt enligt förbundet. Finansieringen av återkomsttariffen kom enligt dem inte från statens medel, utan från konsumenter och producenter som får en marginal genom att sälja till återkomsttariffer. Eftersom återkomsttariffen är öppen för alla anser inte CLEEE att den är selektiv. I ett brev av den 2 juni 2009 tillägger CLEEE att återkomsttariffen inte utgör en fördel, utan den begränsade enbart den nackdel som kunder åsamkats som lämnat de reglerade tarifferna och inte kunde återvända. CLEEE bedömer att marknadspriset inte kan användas som indikator för att hävda att det finns en ekonomisk fördel, eftersom det är en följd av dåligt anpassade eller felaktiga marknadsmekanismer. CLEEE håller inte med om att återkomsttariffen skulle vara selektiv, eftersom den är öppen för alla konsumenter som har utnyttjat sin valfrihet och inte gynnar något särskilt förbrukningsställe, företag, någon bransch eller något geografiskt område.

- (77) CLEEE understryker strukturen och nivån på återkomsttariffen och förklarar den grundläggande skillnaden mellan förbrukningsprofil och förbrukningsmängd. "Grundavgifterna" (parts rubans) i återkomsttariffen är enligt förbundet i princip lika, i motsats till vad som framgick av de fakta som kommissionen hade tillgång till. Återkomsttariffen ger ingen fördel till de riktigt stora elkonsumenterna på bekostnad av de mindre. CLEEE motsätter sig att återkomsttariffen skulle anses komma från statens medel och att villkoret om påverkan på handeln fastslås, särskilt som kommissionen inte fastställer att återkomsttariffen skulle vara lägre än produktionskostnaderna, inte heller att de konsumenter som drar nytta av återkomsttariffen skulle köpa sin el billigare än sina konkurrenter i Europa, som fortfarande ofta drar nytta av reglerade tariffer. CLEEE tillägger att återkomsttariffen (om den skulle vara ett statligt stöd, vilket inte är fallet enligt dem) skulle vara förenlig med fördraget. Enligt artikel 30-1 i lagen av den 9 augusti 2004 om allmänna el- och gasnät och el- och gasföretag skulle återkomsttariffen kunna betecknas som tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som ålades

elföretagen. CLEEE påminde om hur nödvändig åtgärden var för att skydda de konsumenter som utövat sin valfrihet och att den samtidigt var proportionerlig och inte påverkar handeln i någon större omfattning.

- (78) SNC Paris Voltaire ansåg i ett brev av den 20 juli 2009 att finansieringen av den geografiska utjämningen av elförsörjningen till områden som inte är sammanlänkade genom bidrag från det allmänna elnätet utgör statligt stöd.

V. FRANKRIKES SYNUNKTER

- (79) De franska myndigheterna bestrider den analys som kommissionen har gjort i sina synpunkter på beslutet att inleda ett förfarande.

Kommentarer om standardtarifferna

- (80) När det gäller om det finns en fördel eller inte anser Frankrike följande:

a) Den eventuella skillnaden mellan nivån på standardtarifferna och de priser som noterats på elbörserna, här Powernext, beror helt klart på konjunkturen (mellan 1999 och 2004 var de sistnämnda lägre än de reglerade tarifferna).

b) Hänvisningen till priserna på elbörserna är inte relevant, eftersom merparten av den el som företagen köper kommer utanför börsen och att de priser som noterats på Powernext inte bygger på de ekonomiska grundfaktorer som avgör situationen i handeln mellan elköpare och elproducenter.

- (81) Av dessa båda skäl drar Frankrike slutsatsen att standardtarifferna inte utgör en fördel för de företag som drar nytta av dem.

- (82) De franska myndigheterna bestrider dessutom att standardtarifferna skulle vara selektiva och hävdar att det är logiskt och ekonomiskt naturligt att standardtarifferna inte har samma ekonomiska effekt (i kontanter) för en stor elförbrukare som för en liten, och att kostnaden inte är proportionerlig till förbrukningen på grund av de varierande kostnaderna för produktionsmedlen. Enligt Frankrike utgör regleringen av standardtarifferna en allmän regleringsåtgärd av priser som gäller alla elförbrukande företag som inte har utnyttjat sin rätt till valfrihet att byta till den fria marknaden.

- (83) De franska myndigheterna bestrider argumentet att offentliga medel skulle ha tagits i bruk av två skäl:

a) Standardtarifferna leder inte till att några budgetmedel eller skattemedel används och har inte hindrat EDF från att uppvisa positiva resultat.

b) Standardtarifferna som speglar de grundläggande dragen hos elmarknaden och kostnaderna för EDF:s produktionsanläggningar utgör den rätta prisnivån på elförsäljning och kan därmed inte anses som ett utelivet tillfälle till vinst för EDF.

- (84) Frankrike tillägger att eftersom inte konkurrensen har påverkats kan inte heller den gränsöverskridande handeln ha påverkats.

Kommentarer om återkomsttariffen

- (85) Frankrike bekräftar att återkomsttariffen inte utgör ett statligt stöd.

- (86) Enligt Frankrike är återkomsttariffen endast ett pristillägg jämfört med standardtarifferna och bevarar hela strukturen hos sistnämnda. Att det skulle handla om en fördel jämfört med de slutkunder som har oreglerade tariffer är inte relevant i samband med standardtarifferna, det är följaktligen inte heller relevant i samband med återkomsttariffen. Att slutkunder som får el till standardtariffer inte får avgiftsbefrielse innebär automatiskt att de som får el till återkomsttariff inte heller får avgiftsbefrielse.

- (87) Enligt de franska myndigheterna utgör regleringen i form av återkomsttariff en allmän regleringsåtgärd för priser som gäller för alla elförbrukande företag.

- (88) De franska myndigheterna bestrider att det skulle förekomma någon som helst finansiering från offentliga medel. Att åtgärden kan tillskrivas staten såtillvida att åtgärden införs genom en lag räcker inte för att karaktärisera den som överföring av offentliga medel. Det är närmare bestämt den del av kompensationen som kommer från slutkonsumenterna genom bidraget till det allmänna elnätet som utesluter bandet till de offentliga medlen. De franska myndigheterna anser alltså att det faktum att en del av intäkterna från bidraget till det allmänna elnätet används för att finansiera kompensationen till de leverantörer som drar nytta av återkomsttariffen inte kan anses som en överföring av offentliga medel. Den övriga delen av kompensationen finansieras av ett förhöjt bidrag från producenterna av vattenkraft och kärnkraft, oavsett om de är offentliga eller privata, som förfogar över stora produktionsmedel för el (gräns på 2 000 MW) som utmärks av låga produktionskostnader och som till stor del är avbetalda. Detta bidrag kan inte innebära att det rör sig om direkt eller indirekt överföring av offentliga medel.

(89) Frankrike hänvisar till beslut "PreussenElektra AG" som domstolen fattat i mål C-379/98 (punkt 58) (1): "Det framgår emellertid av domstolens rättspraxis att enbart fördelar som tilldelas direkt eller indirekt med hjälp av statliga medel skall anses som stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget". I detta avseende kan konstateras att det inte finns något direkt eller indirekt samband mellan mekanismen (utbetalningar eller återbetalningar) och statens offentliga medel, inte ens när de görs genom finansinstitutet Caisse des dépôts et consignations. Finansinstitutet har en fullständigt öppen roll. Inte vid något tillfälle har finansinstitutet någon som helst befogenhet att bestämma belopp eller mottagare för de summor som betalas in eller ut. Dessa summor bokförs på ett separat konto och kan inte blandas ihop med de resurser som finansinstitutet kan styra över. Att transaktionerna görs genom finansinstitutet är en garanti för enkelhet och öppenhet i utbytena mellan bidragsgivarna och mottagarna av kompensationen.

Kommentarer om tredje parters synpunkter

(90) Frankrike lade fram sina kommentarer om tredje parters synpunkter den 13 januari 2008. De påminner om att priserna på elbörsen inte kan användas som referenspriser. Priset på den franska elbörsen speglar i själva verket produktionskostnaden för el i Tyskland, oavsett om denna el levereras till Frankrike eller inte. De påpekar därför att de mängder som säljs på elbörserna inte alltid levereras: omkring 10 % av de sålda mängderna på terminsbörsen Powernext levereras verkligen. Frankrike tillägger att de priser som observerats på elbörserna inte speglar priserna i slutkonsumenternas gällande avtal.

(91) Frankrike bekräftar att det inte är möjligt med överkompensation inom kompensationssystemet för återkomsttariffer. De påminner om att systemet infördes efter omfattande samråd mellan alla berörda parter, för att så långt som möjligt begränsa dödviktseffekter och opportunism, och i samråd med elregleringskommittén. Systemet fungerar så här: alla leverantörer som försörjer en slutkund med återkomsttariff kan få kompensation. Kompensationen beräknas som skillnaden mellan intäkterna till återkomsttariff (i euro/MWh) och anskaffningskostnaderna. Anskaffningskostnaderna omfattas dock av ett tak för en teoretisk anskaffningskostnad som fastställs med hänvisning till priserna på elbörserna (det rör sig om ett genomsnitt av olika priser som observerats på elbörserna). Taket för anskaffningskostnaderna för år X blir känt först i slutet av detta år. Det verkar svårt att fastställa en strategi som skulle möjliggöra en överkompensation. Om en leverantör mot förmodan skulle lyckas genomföra en sådan strategi så skulle detta bestraffas av elregleringskommittén, det organ som ansvarar för att tillämpa bestämmelsen.

(92) De franska myndigheterna anser att om kommissionen skulle komma till slutsatsen, som de bestrider, att standardtarifferna och återkomsttarifferna utgör statligt stöd, borde det anses förenligt med artikel 106.2 i EUF-fördraget, tolkat mot bakgrund av artikel 3.2 i direktiv 2003/54/EG. De franska myndigheterna anser att tarifferna följaktligen också bör betraktas som stöd som är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 i EUF-fördraget, eftersom de korrigerar en marknadsstörning. I vilket fall som helst bör standardtarifferna klassificeras som befintligt stöd, eftersom det fanns innan elmarknaden avreglerades. Om kommissionen skulle vägra att betrakta standardtarifferna som befintligt stöd, bedömer de franska myndigheterna att de skulle ha goda skäl att åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

Kommentarer om utvidgningen av förfarandet

(93) De franska myndigheterna står fast vid den analys de lade fram som svar på beslutet att inleda förfarandet. När det gäller en eventuell fördel hävdar de att även om de priser som observerats på elbörserna skulle kunna anses som en relevant referens ligger marknadspriset, till skillnad från under perioden 2004–2007, på samma nivå som återkomsttariffen 2009.

(94) När det gäller selektivitet påpekar de att syftet med återkomsttariffen är att undvika spekulationer mellan ett reglerat system och marknadspriserna. Återkomsttariffen är inte på något vis selektiv, den är en allmän åtgärd: aktörerna ska ta hänsyn till den vid sina val mellan elleveranserbjudanden. De franska myndigheterna påminner om att domstolen bedömer att en statlig åtgärd som utan åtskillnad gynnar alla företag i ett lands territorium inte utgör ett statligt stöd. Frankrike tillägger att de olika tariffklasserna för återkomsttariffen bygger på objektiva, tekniska kriterier, som för övrigt är samma som för standardtariffen.

(95) Enligt Frankrike bör begreppet selektivitet analyseras mot bakgrund av alla marknadens villkor som gäller för alla företag. Begreppet är inte relevant och tillämpligt om inte det analyserade systemet utgör en avgörande fördel som gynnar en viss kategori av marknadens aktörer, på bekostnad av andra kategorier. Så är dock inte fallet. Om övriga företag i allmänhet inte har tecknat sig för återkomsttariffen beror det på att de hade anskaffningsvillkor till förmånligare marknadspriser. De har inte på något vis missgynnats av detta system. Selektivitet kan endast analyseras i ljuset av de berörda företagens karaktär: var och en upprättar sin egen strategi genom att utifrån sina egna förutsättningar på bästa sätt utnyttja de möjligheter som erbjuds i fråga om anskaffningskostnader. Det kan dock konstateras att alla kategorier av företag har tecknat sig för återkomsttariffen. Det finns inte någon som har uteslängts.

(1) Beslut av den 13 mars 2001, REG 2001 s. I-02099.

- (96) Angående förekomst och användning av offentliga medel påpekar Frankrike, som svar på punkt 77 i beslutet att utvidga förfarandet, att den privata koncernen GDF Suez, som förfogar över 3 000 MW vattenkraft till en konkurrenskraftig kostnad (omkring 30 euro/MWh, inklusive avgift), inte kompenseras. EDF och GDF Suez behandlas alltså på exakt lika villkor, trots att de inte har samma ställning, när det gäller finansieringen av återkomsttariffen. De franska myndigheterna avvisar därför påståendet att offentliga medel skulle ha använts, eftersom EDF också bidrar till att finansiera systemet.
- (97) Angående påverkan på handel och konkurrens påminner de franska myndigheterna att det är kommissionens ansvar att lägga fram bevis på att konkurrensen faktiskt har påverkats, genom att jämföra företag i exakt samma faktiska och juridiska situation. Hur som helst ändrar inte återkomsttariffen ett gammalt faktum som gör att företag på den franska marknaden har kunnat dra nytta av konkurrenskraften hos den franska elproduktionsparken, som främst ger kärnkraftsel.

VI. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDERNA – FÖREKOMST AV STATLIGT STÖD

- (98) Artikel 107.1 i EUF-fördraget lyder enligt följande: "Om inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".
- (99) Det är statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget när en åtgärd ger en fördel till vissa företag eller viss produktion, när åtgärden är selektiv, finansieras med statliga medel och påverkar eller hotar att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.
- (100) Kommissionen har analyserat om det förekommer något inslag av statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget till förmån för icke-hushållskunder som drar nytta av något av de båda tariffsystem som omfattas av detta förfarande. När det gäller standardtarifferna har kommissionen begränsat sin granskning till den period som börjar den 1 juli 2004, det datum då elmarknaden avreglerades. Det är detta datum som alla kunder som är icke-hushållskunder blev berättigade genom tillämpning av direktiv 2003/54/EG. Innan dess var endast en liten minoritet av företagen berättigade.
- (101) För att en åtgärd ska betraktas som selektiv enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget ska den gynna vissa företag eller viss produktion, vilket skiljer den från allmänna åtgärder som gäller för alla ekonomiska sektorer.
- (102) Kommissionen bedömer att det faktum att standardtarifferna och återkomsttarifferna gäller för alla elförbrukande företag inte gör att dessa åtgärder ses som allmänna åtgärder. För att åtgärderna i fråga ska klassificeras som allmänna krävs att de tillämpas på alla företag och inte enbart på de som förbrukar el, då vissa kan dra nytta av denna förbrukning jämfört med andra företag som använder andra energikällor.
- (103) Tariffåtgärderna i fråga är dock selektiva, eftersom de gynnar elförbrukande företag på bekostnad av de som använder fossila bränslen som kol, olja och produkter som härletts från dessa eller i viss utsträckning gas, även om priserna för sistnämnda också regleras. Sådana tariffåtgärder gynnar för övrigt de företag som förbrukar mycket el, eftersom den fördel de får nödvändigtvis ökar med stigande elförbrukning.
- (104) Selektivitet mellan elförbrukande företag förekommer dessutom genom de regler som införts som definierar vilka företagskategorier som får dra nytta av de reglerade tarifferna eller inte. Att det är oåterkalleligt att utnyttja sin valfrihet mellan marknadstariffer och reglerade tariffer, enligt artikel 66 i lag 2005-781 av den 13 juli 2005, innefattar ett tydligt inslag av selektivitet: de företag som valt att gå över till marknadstariffer fick inte längre dra nytta av standardtariffer. Tillämpningen av de kriterier som utgörs av de datum då man utnyttjat sitt berättigande eller de datum då begäran att få elförsörjning till tariffsystemet gjordes, har dessutom som ytterligare effekt att de begränsar nyttan med tarifferna för vissa företag, och samtidigt utesluter andra.
- (105) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att de gula och gröna standardtarifferna och återkomsttarifferna har ett selektivt inslag i enlighet med artikel 107.1 i EUF-fördraget, eftersom de endast tillämpas på elförbrukande företag, även om det gäller ett stort antal företag med över 400 000 förbrukningsställen runt om i Frankrike. Varken det stora antalet företag som är förmånstagare eller variationen hos de sektorer som dessa företag tillhör gör att en statlig åtgärd kan anses som en allmän åtgärd.
- (106) Det är vid bedömningen av tariffernas förenlighet med den inre marknaden och inte vid bedömningen av deras selektivitet som det bör undersökas hur de tillämpas på mycket stora delar av de ekonomiska sektorer som har och har haft nytta av dem.

Selektivitet

- (101) För att en åtgärd ska betraktas som selektiv enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget ska den gynna vissa företag eller viss produktion, vilket skiljer den från allmänna åtgärder som gäller för alla ekonomiska sektorer.

Ekonomisk fördel

- (107) Det är fråga om en fördel enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget om en statlig åtgärd gör att ett företag inte behöver betala kostnader som det normalt skulle betala utan åtgärden. Energiförsörjning till förmånliga villkor till

följd av nationell lagstiftning kan falla under denna artikel, eftersom betalning av elförsörjning helt klart är en kostnad som ett företag normalt ska betala. Det är därför lämpligt att analysera om åtgärderna i fråga leder till en minskning av denna kostnad.

Jämförelse med referens till marknadspriserna

- (108) Kommissionen har analyserat om standardtarifferna och återkomsttarifferna gör att mottagarna kan skaffa el till ett förmånligare pris än det pris som skulle gälla om tarifferna inte fanns, det vill säga marknadspriser. Elpriserna på den fria marknaden till ett stort eller medelstort förbrukningsställe skulle, utan återkomsttariffen, i princip motsvara en kombination av priserna för basterminskontrakt eller terminskontrakt för toppplastid på grossistmarknaden, denna kombination är nämligen knuten till förbrukningsställets förbrukningsprofil, vilket för övrigt verkar bekräftas genom den ministeriella förordningen av den 22 december 2008.
- (109) Standardtarifferna har ändrats genom regleringar från 2006, vilket illustreras i tabell 1. Mellan januari 2004 och januari 2012 ökade de gula standardtarifferna med 21 % och de gröna tarifferna med 23,8 %. Dessa ökning har ändå inte gjort det möjligt att täcka produktionskostnaderna för "leveransdelen" av standardtarifferna. Det framgår av jämförelsen mellan uppgifterna i tabell 2 och marknadspriserna i skäl 43–45 att sedan 2004 har "leveransdelen" av de gula och gröna standardtarifferna systematiskt legat minst 25 % under de observerade marknadspriserna.
- (110) När det gäller de gula och gröna återkomsttarifferna har de ökat med 13 % respektive 16 % under tillämpningsperioden 2007–2011. För de gröna återkomsttarifferna visar granskningen av den beräknade leveransdelen jämfört med referensmarknadspriset att det finns en fördel på minst 9 % årligen under den granskade perioden. När det gäller de gula återkomsttarifferna visar jämförelsen med basleveranspriserna en årlig fördel som dock inte är systematisk. I genomsnitt under perioden har de legat 13 % under marknadspriserna. De gula tarifferna gäller för övrigt medelstora företag som kan ha en högre toppförbrukning, där en jämförelse med baskontrakt ger en undervärdering.
- (111) Det framgår att tillämpningen av de aktuella tarifferna, på ett systematiskt vis varje år för standardtarifferna och de gröna återkomsttarifferna och i genomsnitt under tillämpningsperioden för de gula återkomsttarifferna, har gett en ekonomisk fördel för de mottagande företagen som de inte skulle ha fått på marknadens villkor.

Bedömning av situationen från den reglerande myndigheten (CRE) och den behöriga förvaltningsmyndigheten (Conseil d'Etat)

- (112) Resultaten av jämförelsen med marknadspriserna som visar att det finns en ekonomisk fördel bekräftas genom yttrandet från elregleringskommittén om förslaget till för-

ordning av den 10 augusti 2006 om elpriserna. I sitt yttrande påpekar elregleringskommittén att "leveransdelen" av standardtarifferna inte alltid speglar de verkliga leveranskostnaderna, och att den i synnerhet för vissa kunder som drog nytta av gröna och gula tariffer till och med var negativ ⁽¹⁾.

- (113) I sitt yttrande av den 23 juli 2009 om lagförslaget om reglerade tariffer för elpriser påpekade elregleringskommittén likaså att det faktum att hänsyn inte togs till kostnaderna för elöverföring och nätanvändning (TURPE) i de reglerade tarifferna hittills automatiskt hade lett till tariffällor, nämligen situationer där produktionsdelen av en tariff som erhålls genom att denna tariff dras av från gällande kostnader för elöverföring och nätanvändning och försäljningskostnader blir betydligt lägre än den produktionsdel som kan täcka produktionskostnaderna.
- (114) Elregleringskommittén påpekade också i sitt yttrande av den 10 augusti 2009 om eltarifferna att med de tariffer som gäller sedan augusti 2008 är 222 000 förbrukningsställen, varav en del har gula eller gröna tariffer, med en förbrukning på 2 200 GWh fast i en så kallad djup tariffälla som innebär en "leveransdel" lägre än 20 euro/MWh. För förbrukningsställen med sommarförbrukning som alla har gula och gröna tariffer befinner sig 22 000 ställen i en djup tariffälla, varav 7 500 med en negativ leveransdel.
- (115) Tariffändringen i augusti 2009 gjorde att de djupa tariffällorna kunde minskas med 82 % till antal och volym, men 1 500 förbrukningsställen var fortfarande fast i en djup tariffälla. Tariffändringen i augusti 2009 gjorde att de djupa tariffällorna nästan helt togs bort, de berörde nu endast 300 förbrukningsställen.
- (116) Elregleringskommitténs beräkningar signalerar att det finns en mycket stor konkurrensfördel för de företag som åtnjuter avstängningstariffer eller sommartariffer. Alla de förbrukningsställen som har gula och gröna tariffer där "leveransdelen" är lägre än 20 euro/MWh har naturligtvis ingen möjlighet att få en motsvarande tariff under normala marknadsvillkor. Detta visar än tydligare att standardtarifferna kan utgöra en fördel för många företag.
- (117) Efter begäran från Poweo att förordningen av den 12 augusti 2008 om elpriset skulle hävas fattade lagrådet tillsammans med behöriga ministrar den 1 juli 2010 beslut om att anta en ny förordning, med tanke på att de

⁽¹⁾ Yttrande från elregleringskommittén av den 9 augusti 2006 om lagförslaget om elpriserna, avsnitt 2.2, andra stycket. <http://www.cre.fr/jmgAdmin/1161595981902.pdf>

gula och gröna tarifferna som inrättats efter förordningen av den 13 augusti 2007 inte räckte för att täcka hela EDF:s genomsnittskostnader.

- (118) De franska myndigheterna återoppar å sin sida att den eventuella skillnaden mellan nivån på de reglerade eltarifferna och de priser som observerats på elbörserna, nämligen Powernext, helt uppenbart var konjunkturberoende. Det framgår av yttrandena från elregleringskommittén om de reglerade tarifferna under åren efter att kommissionen inledde sitt förfarande att så inte var fallet.
- (119) Frankrike tillägger att hänvisningen till priset på elbörserna är inte relevant, eftersom merparten av den el som företagen köper kommer utanför börsen och att de priser som noterats på Powernext inte bygger på de ekonomiska grundfaktorer som avgör situationen i handeln mellan elköpare och elproducenter. Kommissionen bedömer däremot att elpriserna på Powernext tjänar som grund när leverantörerna tar fram sina erbjudanden till marknadspris.

Indikationer från kundernas val på marknaden

- (120) Det faktum att en mycket stor majoritet av de berättigade kunderna har valt att ha kvar standardtarifferna eller utnyttja de gröna och gula återkomsttarifferna är talande. Den 30 juni 2011, det datum som återkomsttariffen försvann, påpekade elregleringskommittén att av totalt 4 907 000 förbrukningsställen som inte är hushållskunder köpte 4 202 000 till standardtariffer och 7 220 till återkomsttariff. I fråga om årsförbrukning motsvarade standardtarifferna 161 TWh (eller 54,6 % av förbrukningen för icke-hushållskunder) och återkomsttariffen 75 TWh (25,4 %). Fyra år efter avregleringen av hela marknaden låg marknadsandelen för fria tariffer endast på 20 %.
- (121) Analysen bekräftas av de siffror som de alternativa operatörerna har angett i sina synpunkter. Electrabel har angett att 90,4 % av deras kunder som tidigare köpte el till marknadspris har valt att utnyttja återkomsttariffen. Enligt Electrabel uppgår kundens fördel till i genomsnitt 11 euro per MWh under hela den period som återkomsttariffen har tillämpats. Poweo anger att 2007 hade de en förlust på i genomsnitt 33 till 34 euro/MWh för en kund som utnyttjade den gula tariffen och i genomsnitt 26,6 euro/MWh för en kund som utnyttjade den gröna tariffen, inräknat deras anskaffningskostnader och försäljningskostnader.
- (122) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att det förekommer en ekonomisk fördel för de kundkategorier som utnyttjar de gröna och gula standardtarifferna och återkomsttarifferna.

Statens ansvar vid användning av statliga medel

- (123) Vid tillämpningen av artikel 107.1 i EUF-fördraget bör det undersökas om åtgärderna i fråga innebär att statliga medel har använts till förmån för mottagarna och, eftersom det rör sig om ett statligt företags medel, huruvida beslut har fattats av staten eller kan tillskrivas staten.
- (124) I det aktuella fallet är det tydligt att åtgärderna kan tillskrivas staten, eftersom både systemet med standardtariffer och med återkomsttariffer har inrättats efter rättsakter som kommer från den franska staten. Nivån på tarifferna fastställdes dessutom genom ministeriell förordning för var och en av tariffkategorier. Besluten är därmed statliga och de företag som ska verkställa dem har ingen befogenhet.

Om standardtarifferna

- (125) Standardtarifferna finansieras av medel från EDF och lokala distributionsföretag som säljer el till sina kunder till ett lägre pris än det pris som är resultatet av den fria marknadens funktion. Det bör analyseras huruvida deras medel kan räknas som statliga medel.
- (126) Staten är majoritetsägare i EDF. Den 31 december 2010 ägde den 84,48 %. EDF är därmed statligt kontrollerat. Det rör sig om ett offentligt företag och dess medel är alltså statliga medel. När en konsument som drar nytta av tariffen köper el av EDF tvingar den statliga lagstiftningen EDF att leverera el till ett pris som är lägre än marknadspriset, och använder därmed EDF:s medel som är under offentlig kontroll.
- (127) I de obestridda uppgifterna i beslutet att inleda förfarandet redovisas att det finns 168 lokala distributionsföretag. 144 av dem är offentliga bolag eller bolag med både privata och offentliga ägare. De offentliga bolagen kontrolleras helt av offentliga myndigheter (t.ex. kommuner). Bolagen med både privata och offentliga ägare är aktiebolag där majoriteten av kapitalet ägs av offentliga myndigheter och deras medel är alltså statliga medel. Dessa lokala distributionsföretag kontrolleras därmed direkt av staten. En typ av lokala distributionsföretag är EPIC. EPIC-företagen är offentliga bolag som är helägda av staten och deras medel är alltså statliga medel.
- (128) Andra lokala distributionsföretag, som Electricité de Strasbourg, är aktiebolag där majoriteten ägs gemensamt av EDF och/eller lokala myndigheter. Dessa bolag är därmed också under statlig kontroll.
- (129) En mindre del av de lokala distributionsföretagen (20 av 168) fungerar som kooperativ eller elföretag på landsbygden av kollektivt intresse (SICAE) där det är svårare att bestämma om de kontrolleras av staten.

- (130) Med tanke på att EDF själv distribuerar den absoluta merparten (omkring 95 %) av all den energi som omfattas av standardtarifferna, och att en mycket stor majoritet av övriga distributörer också kontrolleras av staten bedömer kommissionen att det går att dra slutsatsen att de aktuella beloppen nästan helt utgörs av statliga medel.
- (131) När det gäller lokala distributionsföretag köper de oftast el av EDF som de säljer till standardtariffer, genom ett system som regleras av staten, nämligen systemet som kallas "tariffer för elförsäljning till icke förstatligade återförsäljare". Enligt detta system är EDF skyldigt att förse lokala distributionsföretag med den mängd el de behöver för att uppfylla sina leveransskyldigheter inom systemet med standardtariffer, till ett pris som gör att de kan sälja el till standardtariffer utan förluster. Det är därmed EDF:s medel som finansierar tarifferna som de erbjuder. Kommissionen bedömer att i slutändan kommer alla medel som används i systemet med standardtariffer från offentliga bolag.
- (132) Kommissionen delar inte de franska myndigheternas åsikt att återkomsttarifferna inte leder till att det används några budgetmedel eller skattemedel och att det inte hindrar EDF från att uppvisa positiva resultat, inte heller att standardtarifferna och återkomsttarifferna (som direkt bygger på standardtarifferna), som speglar de grundläggande dragen hos elmarknaden och kostnaderna för EDF:s produktionsanläggningar, skulle utgöra den rätta prisnivån på elförsäljning och därmed inte kan anses som ett utblivet tillfälle till vinst för EDF. Det är uppenbart att utan standardtarifferna skulle de priser som EDF tillämpar mot de kunder som drar nytta av dessa tariffer närma sig de högre priser som observerats på marknaden sedan 2004, följaktligen utgör det utblivna tillfället till vinst för EDF och de lokala distributionsföretagen ett utblivet tillfälle till vinst för den franska staten eller de offentliga myndigheter som har kontroll över bolagen.
- (133) Standardtarifferna finansieras därmed av statliga medel och kan tillskrivas staten.
- Om återkomsttarifferna*
- (134) Återkomsttarifferna finansieras med intäkter från två bidrag som staten har infört, enligt vad som beskrivs i skäl 35 och 36.
- (135) Under tillämpning av kommissionens praxis⁽¹⁾, som följer domstolens rättspraxis i detta avseende⁽²⁾, utgör de intäkter som kommer från dessa slags bidrag statliga medel när följande tre kumulativa villkor är uppfyllda:
- a) Bidragen ska åläggas av staten: så är fallet här eftersom de båda bidragen åläggs genom lag nr 2000-108.
- b) Intäkterna från bidragen ska betalas till en organism som utses av staten: det rör sig här om finansinstitutet Caisse des dépôts et consignations.
- c) Intäkterna från bidragen ska användas till förmån för vissa företag, enligt regler fastställda av staten: det är också fallet här, eftersom intäkterna från bidragen används i enlighet med lag nr 2000-108 till förmån för brukarkategorier som definieras av staten, i en åtgärd som också definieras av staten.
- (136) Enligt rättspraxisen *Preussen Elektra* som de franska myndigheterna åberopar vid sina beslut om eltarifferna har kommissionen undersökt om det förekommer belopp som har fastställts och ålagts av staten, och som finansierar införandet av dessa tariffer. Eftersom det finns ett offentligt kontrollorgan som medlen går genom kan kommissionen i vissa fall dra slutsatsen att det rör sig om statliga medel enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget⁽³⁾ medan det däremot i andra fall inte förekommer sådana medel, eftersom beloppen i fråga inte går genom någon fond som har inrättats eller styrs av staten⁽⁴⁾.
- (137) I detta fall bedömer kommissionen däremot mot bakgrund av sin tidigare praxis att systemet med återkomsttariffer, där reglerna fastställts av staten, är nära knutet till användning av offentliga medel. Bidraget till det allmänna elnätet kan principiellt liknas vid en skatt som fastställs av staten och som går genom det offentliga finansinstitutet under kontroll av regleringsmyndigheten.
- (138) Återkomsttarifferna finansieras alltså med statliga medel.
- Påverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna*
- (139) Standardtarifferna och återkomsttarifferna är stödsystem som tillämpas inom alla ekonomiska sektorer i Frankrike, på villkor att de förbrukar el. Tusentals företag som drar

⁽¹⁾ Se till exempel kommissionens beslut i fallet med statligt stöd N 161/04 – Icke-återvinningsbara kostnader i Portugal (EUT C 250, 8.10.2005, s. 9) eller mer nyligen, kommissionens beslut i fallet C 24/09 (f.d. N 446/08) om statligt stöd som Österrike planerar att genomföra till förmån för energiintensiva företag, lagen om grön elektricitet (EUT L 235, 10.9.2011, s. 42).

⁽²⁾ Domstolens beslut av den 2 juli 1974, Italien/Kommissionen (173/73, REG 1974, s. 709) och av den 22 mars 1977, Steynike/Förenta Rikerna (76/78, REG 1977, s. 595).

⁽³⁾ Kommissionens beslut av den 15 januari 2002 nr N 826/01, Irland – Alternativa Energibehov I-IV och nr N 553/01, förnybar energi (EGT C 59, 6.3.2002).

⁽⁴⁾ Beslut av den 27 februari i mål N 661/99, Förenade kungariket – Competitive Transition Charge (EGT C 45, 19.2.2002). Merkostnaden som följde med kravet att köpa förnybar energi finansierades genom ett bidrag kallat "Competitive Transition Charge" som betalades av konsumenterna i förhållande till deras förbrukning och vars belopp fastställdes av det offentliga regleringsorganet till en nivå som motsvarade den förmodade merkostnaden, utan att något offentligt organ utsetts för att hantera pengarna (EGT C 113, 14.5.2002).

nytta av tarifferna inom industrisektorn och tjänstesektorn i Frankrike verkar på marknader som är helt konkurrensutsatta på den inre marknaden, som inte omfattas av exklusiva rättigheter eller restriktioner för handeln mellan medlemsstaterna.

- (140) Som kommissionen redan understrukit i sina beslut att inleda och utvidga granskningsförfarandet anser den att effekten på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna från systemen i fråga är tydlig, eftersom näringsgrenar som omfattar kunder som drar nytta av standardtarifferna och återkomsttarifferna ingår i handeln mellan medlemsstaterna.

Slutsats om förekomsten av statligt stöd

- (141) Kommissionen drar slutsatsen att de gula och gröna standardtarifferna och de gula och gröna återkomsttarifferna utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget till de ekonomiska aktörer som drar nytta av dem.

VII. LAGLIGHET OCH KVALIFIKATION SOM NYTT STÖD

- (142) Inget av de båda tariffsystem som är föremål för förfarandet har anmälts till kommissionen enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget innan de infördes.
- (143) Trots att de reglerade standardtarifferna har varit i bruk sedan 1945 – och därmed före EG-fördraget – samtidigt som EDF bildades och har tillämpats under hela den tid Frankrike har haft elmonopol, utgör de ändå nya stöd och inte stöd som fanns före fördragen. De enskilda beslut som har ändrat nivåerna på standardtarifferna i absolut mening och relativ mening jämfört med andra tariffer har haft en årlig giltighet. De årliga besluten där tariffnivåerna fastställdes har dessutom ett inslag av skönsmässig bedömning och har inte fattats genom tillämpning av lagar som gällde före EG-fördraget. Trots att det finns allmänna principer för att fastställa de reglerade tarifferna som anges i skäl 21 i lagtexter eller tillämpningsbestämmelser, som hur som helst tillkommit efter EG-fördraget, visar yttrandena från elregleringskommittén CRE i skäl 112–114 att de årliga besluten om fastställande av tariffnivåerna inte nödvändigtvis följde logiken att kostnaderna för elleverans skulle täckas.
- (144) De båda tariffsystem som är föremål för detta förfarande, och som har införts utan att först anmälas, är därmed olagliga.

VIII. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDERNA – STÖDETS FÖRENLIGHET

- (145) Som kommissionen fastslog i sitt beslut att inleda förfarandet gäller inte artikel 107.2 och 3 led a, b och d i EUF-fördraget i det aktuella fallet.

- (146) Kommissionen håller också fast vid att artikel 106.2 i EUF-fördraget om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte gäller, i motsats till vad vissa berörda tredje parter hävdar. Enligt artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ⁽¹⁾ begränsas eventuella tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enbart till företag inom elsektorn. I det aktuella fallet är inte de företag som tar emot stödet företag inom elsektorn, utan kundföretag som inte på något sätt tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

- (147) Den enda grunden för att stödet skulle vara förenligt med den inre marknaden skulle kunna vara artikel 107.3 c i EUF-fördraget, som lyder enligt följande: "Som förenligt med den inre marknaden kan anses (...) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset (...)".

- (148) I sina beslut att inleda och utvidga förfarandet framhöll kommissionen att stödet i fråga inte kunde tillåtas mot bakgrund av riktlinjerna och tillämpningsvillkoren för bestämmelserna i artikel 107.3 c i EUF-fördraget. De stödåtgärder som granskas i detta förfarande gäller i sak system med reglerade tariffer som saknar motsvarighet i kommissionens rättspraxis. De tillämpas på tusentals företag och framstår som statligt stöd i en omfattning som inte har något gemensamt med de åtgärder som omfattas av regler från tidigare enskild praxis eller som har konsoliderats i särskilda instrument eller bestämmelser. För de områden som inte omfattas av de olika detaljerade instrument som fastställer hur förenligheten hos stöd ska bedömas, kan det dock inte uteslutas att ett stöd skulle kunna vara förenligt med villkoren i artikel 107.3 c i EUF-fördraget

- (149) Under dessa omständigheter och med tanke på de åtaganden som Frankrike har gjort i samband med detta förfarande, bör det undersökas om de statliga stöd som är föremål för detta förfarande bidrar till ett mål av gemensamt intresse, om de krävs för att avhjälpa en marknadsstörning och om de är proportionerliga för detta syfte och inte påverkar handelsvillkoren i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55. I artikel 3.2 preciseras följande: "Medlemsstaterna får med beaktande fullt ut av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 86 i detta, för att tillgodose det allmänna ekonomiska intresset ålägga företag som bedriver verksamhet inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse tillförlitlighet, inbegripet försörjningstrygghet, regelbundenhet i leveranserna, kvalitet och pris samt miljöskydd, inbegripet energieffektivitet, energi från förnybara energikällor och klimatskydd. Dessa åligganden ska vara klart definierade, transparenta, icke-diskriminerande och kontrollerbara samt garantera att elföretag i gemenskapen kan nå ut till nationella konsumenter på lika villkor."

Mål av gemensamt intresse

- (150) Att lyckas genomföra en fullständig avreglering av elmarknaderna är ett mål av gemensamt intresse som ofta understryks av Europeiska unionens institutioner i deras olika verksamheter och behörighetsområden.
- (151) Kommissionen erkänner i enlighet med artikel 107.3 c i EUF-fördraget att tidsbegränsade, statliga stöd kan vara välgrundade, om de har som mål eller effekt att stödja och underlätta en avreglering av elmarknaden när endast marknadskrafterna visar sig otillräckliga för att uppnå detta, även när åtgärderna omfattar operatörer etablerade sedan länge med en privilegierad position på den nationella marknaden⁽¹⁾. Det bör också undersökas om stöden i fråga kan bidra till att effektivt genomföra denna avreglering, där de som har mest att vinna är elkonsumenterna.
- (152) De franska myndigheterna åtog sig den 12 januari 2012 att avskaffa de reglerade tarifferna till 2015, återkomsttarifferna avskaffades redan i juli 2011. Genom att det statliga stödet är övergående och hädanefter tidsbegränsat kan det underlätta en gradvis övergång till en verkligt konkurrensutsatt marknad under villkor som bedöms som godtagbara, med tanke på den situation som rådde i Frankrike före avregleringen, och med hänsyn till alla omständigheter i fallet, och kan bidra till ett mål av gemensamt intresse.

Marknadsstörning: behov av stöd

- (153) De reglerade tarifferna har tillämpats under hela den tid Frankrike har haft monopol för produktion, transport

⁽¹⁾ I sitt meddelande från 2001 om analysmetodik för statligt stöd i samband med så kallade stranded costs (antogs av kommissionen den 26 juli 2001 och tillkännagavs medlemsstaterna genom skrivelse ref. SG (2001) D/290869 av den 6 augusti 2001) förklarade kommissionen följande:

Den gradvisa övergången från en situation där konkurrensen i stor utsträckning var begränsad, till en situation med verklig konkurrens på europeisk nivå bör ske på godtagbara ekonomiska villkor, med beaktande av elkraftindustrins särdrag. (...)

De statliga stöd som motsvarar de ovan definierade stödberättigande "stranded costs" i detta meddelande syftar till att underlätta övergången för elföretagen till en konkurrensutsatt elmarknad. Kommissionen kan ställa sig positiv till dessa stöd i den mån snedvridningen av konkurrensen uppvägs av stödets bidrag till att förverkliga ett gemenskapsmål som inte skulle kunna uppnås av marknadskrafterna. Den snedvridning av konkurrensen som uppstår till följd av stöd som betalas ut för att underlätta övergången för elföretagen från en mer eller mindre stängd marknad till en delvis avreglerad marknad strider i själva verket inte nödvändigtvis mot det gemensamma intresset när den är begränsad i tiden, och i fråga om dess effekter, eftersom avregleringen av elmarknaden ligger i den gemensamma marknadens allmänna intresse enligt artikel 2 och artikel 3.1 t i fördraget och kompletterar genomförandet av den inre marknaden.

och distribution av el. Att de har fortsatt att existera efter att elmarknaden helt avreglerades, vilket skedde den 1 januari 2004 för företagskunder och den 1 januari 2007 för alla kunder, beror på en vilja att skydda konsumenterna mot en leverantörs dominans. De reglerade tarifferna var visserligen ett arv från EDF:s monopoltid i Frankrike, men målet med deras struktur och nivå var att undvika att EDF gjorde oerhörda vinster genom att tillämpa en överdriven tariff, eftersom det var en operatör som med största sannolikhet skulle fortsätta att ha en betydande marknadsandel under lång tid efter avregleringen. Att de franska myndigheterna förebyggde ett möjligt överpris från EDF gav i stället upphov till ett stöd till de franska elkonsumenterna.

- (154) På grund av den särskilda strukturen hos den franska marknaden, som beskrivs i skäl 48–52, hade EDF vid avregleringen i själva verket nästan monopol som gav dem en fullständig frihet att sätta återförsäljningspriset på den franska elmarknaden. I det aktuella fallet kan det visa sig motiverat av situationen och särdragen på den franska marknaden att begränsa den fria prissättningen genom att bevara förhandsregleringarna.
- (155) Med hänsyn till storleken och de konkurrens fördelar som driften av EDF:s kärnkraftverk för elproduktion gav och ger detta företag och som inte kan överföras, vilket beskrivs närmare i skäl 48–50, skulle det ha varit förgäves att hoppas att enbart den fria konkurrensen från nya aktörer skulle skapa de optimala konkurrensvillkoren för att tillhandahålla elleverans. Utan andra strukturella åtgärder skulle inte enbart en efterhandskontroll av eventuella effekter av överpriser räcka för att garantera en optimal funktion, däribland inträdet av nya konkurrenter. En helt fri prissättning skulle tvärtom ha kunnat leda till att EDF:s särskilda ställning permanentades, och de skulle ha haft tillräckliga ekonomiska resurser för att slå ut sina konkurrenter eller ha kvar kapital som lät dem öka och diversifiera sina produktionsmedel, i Frankrike och på den inre marknaden.

- (156) Denna marknadsstörning bör för övrigt också analyseras ur stödmottagarnas perspektiv. Många företag, särskilt de största förbrukarna, fattade sina investeringsbeslut och då särskilt i fråga om tunga maskiner, utifrån de planerade elkostnaderna knutna till de reglerade eltarifferna som huvudsakligen speglade genomsnittskostnaderna för kärnkraftverken, och inte de variabla priserna för fossila bränslen och CO₂, som nu i stor utsträckning avgör priserna på den fria marknaden. En brysk övergång från ett prissystem till ett annat, som med största sannolikhet skulle medföra tydlig ökning av genomsnittspriset, skulle därför ha kunnat leda till stora svårigheter för

många företag med fasta tillgångar i elförbrukande utrustning som inte är rörliga på kort sikt. Det verkar lämpligt med en övergångsperiod som är tydligt avgränsad i tid.

- (157) Det stöd som är följden av de tariffer som är föremål för förfarandet kan därför i det speciella fallet anses nödvändiga för att avhjälpa marknadsstörningen. De diversifieringsfördelar för utbudet som är knutna till reformen av den franska elmarknaden i efterföljande led efter stödmottagarna gör att dessa mottagare kan få en produktiv kapitaltäckning till marknadspriser som är mindre förfalskade genom EDF:s dominans, genom att de förbättrar villkoren för utveckling av de näringsverksamheter dessa bedriver, vilket är syftet med artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

Stödets proportionalitet

- (158) På samma rättsliga grund och på vissa villkor, nämligen att stöden är tidsbegränsade, bedöms stöd till drift som minskar de löpande energikostnaderna för mottagarna, utan motbud eller verklig stimulerande effekt, vara förenliga med den inre marknaden vid minskade skatteavgifter för dessa kostnader, när uteblivet stöd skulle leda till en stor ökning av produktionskostnaderna för de berörda sektorerna ⁽¹⁾.
- (159) Både systemet med standardtariffer och återkomsttariffer har, under den period som förfarandet omfattar, berörts av kontinuerliga höjningar, till exempel när marknadspriserna minskade från 2009. Som framgår av de överläggningar med elregleringskommittén som redogörs för i skäl 113 och 114 har syftet med dessa allmänna höjningar för övrigt varit att sedan 2009 målmedvetet minska antalet förbrukningsställen med de största fördelarna jämfört med marknadspriset.
- (160) Enligt skriftväxlingen av den 15 september 2009 ska övergången gradvis försvinna till 2015. Frankrikes åtaganden när det gäller en frysning av priset på reglerad tillgång till befintlig kärnkraft 2012 och 2013, och fastställandet av det enligt villkoren i lag nr 2010-1488 om en omorganisering av elmarknaden och dessutom att de reglerade tarifferna ska höjas år från år fram till 2015 för att sedan försvinna, garanterar för övrigt att priserna inom en rimlig framtid kommer att anpassas till marknadspriserna, eller åtminstone gradvis öka.
- (161) Ett system som garanterar att tarifferna gradvis höjs och därefter försvinner underlättar övergången till marknadspriser i ett system där marknadsstörningar har avhjälpats med en lagstiftande åtgärd som gynnar framväxten av effektiv konkurrens genom tillgång till leveranser från

EDF:s produktionsanläggningar. Ett stöd i form av ett gradvis sänkt belopp som gör att de mottagande företagen kan anpassa sina produktionsmedel, som utformats efter priserna som följer med de reglerade tarifferna, till de nya marknadsvillkoren kan anses proportionerligt.

- (162) Under dessa förhållanden drar kommissionen slutsatsen att stödet som består av de tariffer som är föremål för förfarandet är proportionerligt.

Påverkan på handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset

- (163) Åtgärderna i fråga berör hundratusentals förbrukningsställen för el och därmed tusentals stödmottagare som köper el till standardtariffer och återkomsttariffer, under en övergångsperiod till en helt avreglerad marknad. Även om stöden som är föremål för förfarandet är selektiva enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, i det att de är förbehållna elförbrukande företag, riktas de inte mot enskilda stödmottagare eller enskilda sektorer av ekonomin. Åtgärder som i mycket liten grad riktas mot enskilda kategorier av stödmottagare, som i detta fall, är inte lika restriktiva för konkurrensen som mer selektiva åtgärder.
- (164) Kommissionen bedömer för övrigt att de villkor som ställdes upp i skriftväxlingen mellan kommissionen och Frankrike i september 2009 och januari 2012 har följts. De båda viktigaste punkterna, nämligen införandet av en grundläggande reform av elmarknaden i Frankrike med reglerad tillgång till befintlig kärnkraft för EDF:s konkurrenter och avvecklingen av de gröna och gula tarifferna, har införlivats genom lag nr 2010-1488.
- (165) Det framgår av kommissionens senare praxis inom energiområdet att utifrån den rättsliga grund som utgörs av artikel 107.3 c i EUF-fördraget kan kommissionen ta hänsyn till fördelar i form av förbättrad konkurrens på en marknad som skiljer sig från den där stödmottagarna verkar för att påverka kompatibiliteten med denna ⁽²⁾. I det aktuella fallet bör hänsyn tas till de förutsägbara fördelar för elleveransmarknaden som följer av Frankrikes åtaganden inom detta förfarande.
- (166) De första resultaten från elinköp genom reglerad tillgång till befintlig kärnkraft visar en efterfrågan från andra aktörer på 60 TWh. Sammanlagt har 32 alternativa leverantörer fått reglerad tillgång till befintlig kärnkraft och

⁽¹⁾ Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1), kap. IV, punkterna 153–154.

⁽²⁾ SA.31953 (11/N) – Construction of a LNG Terminal in Swinoujsciu (EUT C 361, 10.12.2011), SA. 30980 (11/N) Construction of interconnection and cross-border power line between Poland and Lithuania (EUT C 79, 12.3.2011), SA.29870 (N 660/09) Aid to PGNiG for underground gas storage (EUT C 213, 6.8.2010).

deras efterfrågan har helt tillgodosetts. Med tanke på de strukturella särdragen på den franska marknaden för elleverans som beskrivs i skäl 48–52 vittnar dessa första resultat om en gradvis öppning som möjliggör en konkurrens som inte hade kunnat utvecklas utan de åtaganden som Frankrike gjort i fråga om reglerad tillgång till befintlig kärnkraft, som kan uppgå till 25 % av EDF:s produktion. Ingen annan alternativ leverantör skulle ha kunnat förfoga över produktionsmedel av samma omfattning som den befintliga operatören på så kort tid. Frankrikes kompletterande åtagande att frysa priset på reglerad tillgång till befintlig kärnkraft fram tills det dekret träder i kraft som fastställer beräkningsmetoden för priset, och därmed den förutspådda faktiska minskningen, bör snabba på utvecklingen mot en mer konkurrensutsatt marknad. När det gäller perioden därefter är de tekniska metoder som planeras för den reglerade tillgången avgörande på flera sätt, vilket framgår i brevet från de ansvariga kommissionsledamöterna för konkurrensfrågor och energi av den 15 september 2009. Det bör föreskrivas att den åtgärd som fastställer beräkningsmetoden för priset på reglerad tillgång ska lämnas in till kommissionen i planeringsstadiet för godkännande i förväg. Kommissionen kommer då att kontrollera att metoden är objektiv, bygger på allmänt vedertagna bokföringsprinciper och leder till att de priser som fastställs möjliggör att en effektiv konkurrens utvecklas på marknaden.

- (167) Kommissionen bedömer att den reform som införs genom lag nr 2010-1488 kommer att ha en positiv effekt på den inre marknaden i EU, eftersom den gynnar inträdet av nya konkurrenter och bevarandet av de redan verksamma. Den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft till ett tak på 100 TWh borde, i kombination med en gradvis sammanlänkning av den inre marknaden i Europeiska unionen och en utveckling av förbindelserna, bidra till att konkurrensen utvecklas och priserna pressas i Frankrike och övriga medlemsstater.
- (168) Sammanfattningsvis är det en prioritering för den inre marknaden inom Europeiska unionen att avregleringen av elförsörjningsmarknaden lyckas, fördelarna för elförsörjningsmarknaden uppväger effekterna för konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna som visserligen är negativa, men begränsade, med tanke på att den åtgärd som avses i skäl 101–106 och 139–140 inte är särskilt selektiv. Av denna anledning påverkar inte det statliga stöd som förekommer i form av standardtarifferna och återkomsttarifferna handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset och det är därmed i linje med kravet i artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

IX. SLUTSATSER

Kommissionen konstaterar att Frankrike olagligt har genomfört stödet i fråga i strid med bestämmelserna i artikel 108.3 i EUF-fördraget. Med hänsyn till det faktum att stödet är övergående och knutet till avregleringen av den franska elmarknaden och

att det åtföljs av djupgående reformåtaganden av konkurrensvillkoren på den franska marknaden för elleverans, bedömer kommissionen ändå att det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset enligt betydelsen i artikel 107.3 c i EUF-fördraget, förutsatt att de villkor som avses i artikel 1–4 följs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den stödåtgärd som Frankrike har genomfört i form av reglerade eltariffer ("gröna" och "gula" tariffer) och reglerade övergångstariffer som en anpassning till marknaden för stora och medelstora konsumenter är förenlig med den inre marknaden, på de villkor som avses i artikel 2.

Artikel 2

Frankrike ska införa en bestämmelse om reglerad tillgång till befintlig kärnkraft som produceras i befintliga anläggningar, som innebär att företaget Electricité de France under en period fram till den 31 december 2025 måste sälja en del av sin elproduktion från kärnkraft till sina konkurrenter på elmarknaden, begränsat till ett tak på 100 TWh, till ett reglerat pris. Priset på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft ska ses över varje år och ska spegla de ekonomiska villkoren för elproduktionen under bestämmelsens giltighetstid. Prisnivån på den reglerade tillgången till befintlig kärnkraft får inte överstiga 42 euro/MWh och ökar inte innan en åtgärd har trätt i kraft där metoden fastställs för beräkning av priset. Åtgärden ska lämnas in till kommissionen i planeringsstadiet för godkännande i förväg.

Frankrike ska avskaffa alla statliga stöd till följd av tillämpningen av reglerade, marknadsanpassade övergångstariffer för stora och medelstora konsumenter som kan finnas kvar och får inte införa något liknande system.

De beslut som Frankrike fattar efter sommaren 2012 om reglerade eltariffer ska göra det möjligt att gradvis minska skillnaden mellan merkostnaderna och den reglerade tariffen jämfört med 2012 och varje år därefter jämfört med föregående år.

Frankrike ska avskaffa alla statliga stöd till följd av tillämpningen av reglerade eltariffer senast den 31 december 2015 för stora och medelstora konsumenter och får inte införa något liknande system.

Artikel 3

Frankrike ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits eller planeras för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 12 juni 2012.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Vice ordförande

V

(Yttranden)

ADMINISTRATIVA FÖRFARANDEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Inbjudan att lämna projektförslag EAC/S01/13 – Programmet Ung och aktiv i Europa/Aktiv ungdom 2007–2013

(2012/C 398/06)

INLEDNING

Denna inbjudan att lämna projektförslag grundar sig på Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/2006/EG ⁽¹⁾ av den 15 november 2006 om inrättande av programmet "Aktiv ungdom" för perioden 2007–2013, nedan kallat "Aktiv ungdom". Mer ingående uppgifter om vilka villkor som gäller för denna inbjudan att lämna projektförslag finns i programhandledningen för Aktiv ungdom (2007–2013), som offentliggjorts på webbplatsen Europa (se punkt VIII). Programhandledningen utgör en integrerad del av denna inbjudan att lämna projektförslag.

I. Mål och prioriteringar

I beslutet om inrättande av programmet Aktiv ungdom fastställs följande allmänna mål:

- Främja ungdomars aktiva medborgarskap i allmänhet och deras europeiska medborgarskap i synnerhet.
- Utveckla solidaritet och främja tolerans bland ungdomar, särskilt för att främja den sociala sammanhållningen i Europeiska unionen.
- Främja förståelse mellan ungdomar i olika länder.
- Bidra till att förbättra stödstrukturer för ungdomsverksamhet och till att öka det civila samhällets kapacitet på ungdomsområdet.
- Främja europeiskt samarbete på ungdomsområdet.

De allmänna målen ska förverkligas genom projekt som beaktar nedanstående ständiga prioriteringar:

- Europeiskt medborgarskap.
- Ungdomars delaktighet.
- Kulturell mångfald.
- Integration av ungdomar med sämre förutsättningar.

Utöver ovannämnda fasta prioriteringar får årliga prioriteringar fastställas för programmet "Aktiv ungdom". De meddelas på kommissionens, genomförandeorganets och de nationella programkontorens webbplatser.

För 2013 finns följande årliga prioriteringar:

- Projekt som föreslår verksamhet för att höja medvetenheten om EU-medborgarskap och de rättigheter detta innebär, mot bakgrund av Europaåret för medborgarna.

⁽¹⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 30.

- Projekt som syftar till att främja deltagande i EU-valet 2014 och på så sätt få ungdomar att bli aktiva och välinformerade medborgare.
- Projekt som tar itu med ungdomsarbetslöshet och projekt som främjar arbetslösa ungdomars rörlighet och aktiva medverkan i samhället.
- Projekt som tar itu med fattigdom och marginalisering och uppmuntrar ungdomars medvetenhet om och engagemang i dessa frågor för att skapa ett mer inkluderande samhälle. I detta sammanhang ska särskild tonvikt läggas på inkluderingen av invandrarungdomar, funktionshindrade ungdomar och, där så är relevant, romska ungdomar.
- Projekt som främjar ungdomars initiativanda, kreativitet och företaganda samt anställbarhet, särskilt via ungdomsinitiativ.
- Projekt som främjar sunda vanor, särskilt genom att främja friluftaktiviteter och idrott på gräsrotsnivå som ett sätt att framhäva hälsosamma livsstilar och främja social inkludering och ungdomars aktiva deltagande i samhället.

II. Programmets uppbyggnad

Målen i Aktiv ungdom ska förverkligas genom fem programområden.

Denna inbjudan att lämna projektförslag rör stöd till följande områden och delområden:

Programområde 1 – Ungdom för Europa

- *Delområde 1.1* – Ungdomsutbyten (varar upp till 15 månader): Ungdomsutbyten ger grupper av ungdomar från olika länder möjlighet att träffas och lära känna varandras kulturer. Grupperna planerar tillsammans sitt ungdomsutbyte kring ett tema av gemensamt intresse.
- *Delområde 1.2* – Ungdomsinitiativ (varar mellan 3 och 18 månader): Detta delområde stöder grupprojeckt som utformas på lokal, regional och nationell nivå. Det stöder också nätverksbyggande mellan liknande projekt i olika länder i syfte att stärka projektens europeiska dimension samt att öka samarbetet och utbytet av erfarenheter mellan ungdomar.
- *Delområde 1.3* – Ungdomsdemokratiprojekt (varar mellan 3 och 18 månader): Detta delområde stöder ungdomars medverkan i det demokratiska livet på lokal, regional, nationell och internationell nivå.

Programområde 2 – Europeiska volontärtjänsten

Syftet med detta programområde är att stödja ungdomars deltagande i olika former av volontärverksamhet, både inom och utanför Europeiska unionen. Här deltar personer enskilt eller i grupper i ideell och oavlönad verksamhet utomlands (varar upp till 24 månader).

Programområde 3 – Ungdom i världen

- *Delområde 3.1* – Samarbete med Europeiska unionens grannländer (varar upp till 15 månader): Detta delområde stöder projekt tillsammans med partnerländer i EU:s grannskap, nämligen utbytes-, utbildnings- och nätverksprojekt för ungdomar.

Programområde 4 – Stödstrukturer för ungdomar

- *Delområde 4.3* – Utbildning och nätverksbyggande för aktiva inom ungdomsarbete och ungdomsorganisationer (varar mellan 3 och 18 månader): Detta delområde stöder särskilt utbyte av erfarenheter, sakkunskap och god praxis mellan dessa personer. Stöd ges också till verksamhet som kan leda till varaktiga projekt, partnerskap och nätverk av god kvalitet.

Programområde 5 – Stöd till europeiskt samarbete på ungdomsområdet

- *Delområde 5.1* – Möten för ungdomar och beslutsfattare inom ungdomspolitik (varar mellan 3 och 9 månader): Detta delområde stöder samarbete, seminarier och strukturerad dialog mellan ungdomar, aktiva inom ungdomsarbetet och dem som ansvarar för ungdomspolitik.

III. Vem kan söka?

Ansökningar kan lämnas in av

- ideella eller icke-statliga organisationer eller föreningar,
- offentliga organ på lokal eller regional nivå,
- informella ungdomsgrupper,
- organ som är verksamma på europeisk nivå inom ungdomsområdet,
- internationella ideella organisationer,
- vinstdrivande organ som anordnar ett ungdoms-, idrotts- eller kulturevenemang.

De sökande ska vara juridiskt etablerade i ett av programlanden eller ett partnerland bland EU:s grannländer i det östliga partnerskapet eller på västra Balkan.

Några av programområdena är dock inriktade på ett mer begränsat antal projektansvariga. Därför fastställs i programhandledningen särskilt för varje programområde/delområde vem som kan söka.

IV. Berättigade länder

Programmet är öppet för deltagande från följande länder:

- a) EU:s medlemsstater.
- b) Eftaländer som är parter i EES-avtalet, i enlighet med bestämmelserna i det avtalet (Island, Liechtenstein och Norge).
- c) Kandidatländer som omfattas av en strategi inför anslutningen, i enlighet med de allmänna principerna och villkoren i de ramavtal som slutits om deras deltagande i Europeiska unionens program (Turkiet och Kroatien).
- d) Schweiz.
- e) Tredjeländer som har undertecknat avtal med Europeiska unionen som gäller ungdomsområdet.

Några av programområdena är dock inriktade på ett mer begränsat antal länder. Därför fastställs i programhandledningen särskilt för varje programområde/delområde vilka länder som kan delta.

V. Tilldelningskriterier

- i) För delområdena 1.1, 1.2, 3.1 och 4.3 samt programområde 2 kommer följande tilldelningskriterier att tillämpas:
  - Relevansen för målen och prioriteringarna i programmet (30 %).
  - Kvaliteten på de projekt och metoder som föreslås (50 %).
  - Deltagarnas och de projektansvarigas profiler (20 %).
- ii) För delområde 1.3 kommer följande tilldelningskriterier att tillämpas:
  - Relevansen för målen och prioriteringarna i programmet (30 %).
  - Kvaliteten på det projekttema som föreslås (20 %).
  - Kvaliteten på de projekt och metoder som föreslås (30 %).
  - Deltagarnas och de projektansvarigas profiler och antal (20 %).
- iii) För delområde 5,1 kommer följande tilldelningskriterier att tillämpas:
  - Relevansen för målen och prioriteringarna i programmet (20 %).
  - Relevansen för målen med EU:s ungdomspolitik (20 %).
  - Kvaliteten på de projekt och metoder som föreslås (40 %).
  - Deltagarnas och de projektansvarigas profiler och antal (20 %).

VI. Budget och varaktighet

Budgeten har fastställts till 885 miljoner EUR för åren 2007–2013. Beslut om den årliga budgeten fattas av budgetmyndigheten.

Planerad budget 2013 för följande programområden och delområden

Delområde 1.1	Ungdomsutbyten	39 691 270
Delområde 1.2	Ungdomsinitiativ	14 794 500
Delområde 1.3	Ungdomsdemokratiprojekt	9 151 000
Område 2	Europeiska volontärtjänsten	70 156 580
Delområde 3.1	Samarbete med Europeiska unionens grannländer	14 082 560
Delområde 4.3	Utbildning och nätverk för verksamheter inom ungdomsarbete och ungdomsorganisationer	21 749 750
Delområde 5.1	Möten mellan ungdomar och beslutsfattare inom ungdomspolitik	9 539 340

VII. Sista ansökningsdag

Ansökan ska senast lämnas in den ansökningsdag som svarar mot projektets startdatum, se nedan. För projekt som lämnas in till ett nationellt programkontor finns fem *ansökningstillfällen* per år:

Projekt som startar mellan	Sista ansökningsdag
1 maj och 31 oktober	1 februari
1 augusti och 31 januari	1 maj
1 januari och 30 juni	1 oktober

För projekt som lämnas in till genomförandeorganet finns tre *ansökningstillfällen* per år:

Projekt som startar mellan	Sista ansökningsdag
1 augusti och 31 december	1 februari
1 december och 30 april	3 juni
1 mars och 31 juli	3 september

VIII. Ytterligare information

Ytterligare upplysningar finns i programhandledningen för Aktiv ungdom, på följande webbplatser:

<http://ec.europa.eu/youth>

http://eacea.ec.europa.eu/youth/index_en.htm

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.6788 – Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 398/07)

1. Kommissionen mottog den 13 december 2012 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾, genom vilken företagen Goldman Sachs Group, Inc. (*Goldman Sachs*, Förenta staterna), TPG Lundy Co L.P. (*TPG*, Caymanöarna), som ytterst kontrolleras av TPG-koncernens fonder (*TPG Funds*, Förenta staterna), och Barclays plc (*Barclays*, Storbritannien) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordning förvärvat gemensam kontroll över Kew Green Holdings Limited (*Kew Green*, Storbritannien) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Goldman Sachs: Globalt investeringsföretag som tillhandahåller en mängd olika tjänster över hela världen till en bred kundkrets,
- TPG: Globalt investeringsföretag som tillhandahåller en mängd olika tjänster över hela världen till en bred kundkrets,
- TPG Funds: Fondportfölj som sätter samman och förvaltar de olika fonderna som är kontrollerade av TPG,
- Barclays: Stor global leverantör av finansiella tjänster verksam inom alla bankområden,
- Kew Green: Äger och driver hotell i Storbritannien.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6788 – Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(1) EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

(2) EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tillkännagivande om ett förenklat förfarande).

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.6777 – Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)**

(2012/C 398/08)

1. Kommissionen mottog den 14 december 2012 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾, genom vilken företaget Yazaki Europe Limited (YEL, Storbritannien), som tillhör Yazaki Corporation (YC, Japan), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar fullständig kontroll över S-Y Systems Technology Europe GmbH (S-YST, Tyskland), genom förvärv av aktier. S-YST är för närvarande gemensamt kontrollerat av YC och Continental Automotive GmbH.

2. De berörda företagen, YEL och S-YST, är verksamma inom utveckling och försäljning av eldistributionssystem till bilar (kabeldosor).

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6777 – Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tilkännagivande om ett förenklat förfarande).

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV